

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2007 m. kovo 28 d. (12.04)
(OR. en)**

**Tarpinstitucinė byla
2005/0245 (COD)**

**7665/1/07
REV 1**

**EF 33
ECOFIN 128
CONSOM 23
CRIMORG 62
CODEC 262**

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Delegacijoms
Komisijos pasiūlymo Nr.:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Dalykas:	Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Direktyvas 97/7/EB, 2000/12/EB ir 2002/65/EB

Pridedamas pirmininkaujančios valstybės narės parengtas kompromisinis tekstas, dėl kurio Taryba (ECOFIN) susitarė 2007 m. kovo 27 d. posėdyje.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje,

iš dalies keičianti Direktyvas 97/7/EB, 2000/12/EB ir 2002/65/EB

- 1) Siekiant sukurti vidaus rinką būtina, jog Bendrijoje būtų panaikintos visos vidaus sienos, kad būtų sudarytos sąlygos laisvam prekių, žmonių, paslaugų ir kapitalo judėjimui. Todėl tinkamas vienos bendros mokėjimo paslaugų rinkos veikimas yra esminis dalykas. Tačiau šiuo metu nepakankamas teisės aktų suderinimas šioje srityje trukdo šiai rinkai veikti.
- 2) Šiuo metu valstybių narių mokėjimo paslaugų rinkos organizuojamos atskirai pagal nacionalines taisykles, o mokėjimo paslaugas reglamentuojanti teisinė sistema suskaidyta į 27 nacionalines teisinės sistemas.
- 3) Šioje srityje jau priimta keletas Bendrijos aktų, t. y., 1997 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/5/EB dėl tarptautinių kreditinių pervedimų ir 2001 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2560/2001 dėl tarptautinių mokėjimų eurai, tačiau jie padėtų pakankamai nepagerino, kaip ir 1987 m. gruodžio 8 d. Komisijos rekomendacija 87/598/EEB dėl Europos elgesio kodekso, susijusio su elektroniniu būdu atliekamais mokėjimais (finansų įstaigų, prekybininkų bei paslaugų įstaigų ir vartotojų santykiai), 1988 m. lapkričio 17 d. Komisijos rekomendacija 88/590/EEB dėl mokėjimo sistemų, ypač dėl kortelės turėtojo ir kortelės išdavėjo santykių, arba 1997 m. liepos 30 d. Komisijos rekomendacija 97/489/EB dėl elektroninėmis mokėjimo priemonėmis atliekamų operacijų, ypač dėl išdavėjo ir turėtojo santykių. Nepaisant to, šių priemonių vis dar nepakanka. Be to, greta egzistuojant nacionalinėms nuostatoms ir neišbaigtai Bendrijos sistemai, kyla painiava ir trūksta teisinio tikrumo.

- 4) Todėl būtina Bendrijos lygiu sukurti šiuolaikišką ir nuoseklią mokėjimo paslaugų teisinę sistemą, nepaisant to, ar tos paslaugos yra suderinamos su sistema, sukurta pagal finansinio sektoriaus Bendros mokėjimų eurai erdvės (BMEE) iniciatyvą, kuri būtų neutrali ir užtikrintų vienodas sąlygas visoms mokėjimo sistemoms, kad būtų išsaugota pasirinkimo galimybė vartotojams; tai būtų didelis žingsnis pirmyn vartotojo patiriamų išlaidų, saugumo ir veiksmingumo srityje palyginti su esamomis nacionalinėmis sistemomis.
- 5) Ši sistema turėtų užtikrinti nacionalinių nuostatų dėl riziką ribojančių reikalavimų derinimą, galimybę į rinką patekti naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams, informavimo reikalavimus ir atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų teises bei įsipareigojimus. Tokioje sistemoje turėtų būti išlaikytos Reglamento (EB) Nr. 2560/2001, kuriuo buvo sukurta viena bendra mokėjimų eurai rinka, nuostatos, susijusios su kainomis. Direktyvos 97/5/EB nuostatos bei Rekomendacijose 87/598/EEB, 88/590/EEB ir 97/489/EB pateikti patarimai turėtų būti sujungti į vieną privalomosios galios teisės aktą.

- 6) Tačiau netikslinga, kad ši teisinė sistema būtų visa apimanti. Ji turėtų būti taikoma tik tiems paslaugų teikėjams, kurių pagrindinė veikla yra mokėjimo paslaugų teikimas mokėjimo paslaugų vartotojams. Taip pat netikslinga ją taikyti paslaugoms, kai mokėtojas perduoda lėšas arba jas transportuoja gavėjui tik banknotais ir monetomis arba kai tas perdavimas grindžiamas čekiu, vekseliu, skoliniu įsipareigojimu arba kitomis priemonėmis, pateisinamaisiais dokumentais arba kortelėmis, skirtomis mokėjimo paslaugų teikėjui arba kitai šaliai, siekiant perduoti lėšas gavėjui. Be to, reikėtų diferencijuoti telekomunikacijų, IT arba tinklų operatorių siūlomas priemones, skirtas tam, kad būtų sudarytos sąlygos be tradicinių balso paslaugų įsigyti skaitmenines prekes ar paslaugas, pavyzdžiui, skambėjimo tonus, muziką ar skaitmeninius laikraščius, ir jas platinti į skaitmeninius įrenginius. Šių prekių ar paslaugų turinį gali sukurti trečioji šalis arba operatorius, kuris joms gali suteikti papildomos vertės parengdamas prieigos, platinimo ar paieškos sistemas. Pastaruoju atveju, jeigu prekes ar paslaugas platina vienas iš tokių operatorių arba, dėl techninių priežasčių, trečioji šalis, ir jeigu jomis galima naudotis tik pasitelkiant skaitmeninius įrenginius, pavyzdžiui, mobiliuosius telefonus ar kompiuterius, ši teisinė sistema neturėtų būti taikoma, kadangi operatoriaus veikla nėra vien tik mokėjimo operacija. Tačiau tikslinga, kad ji būtų taikoma atvejais, kai operatorius veikia tik kaip tarpininkas, kuris tiesiog pasirūpina, kad būtų įvykdytas mokėjimas trečiosios šalies tiekėjui.
- 6a) Piniginės perlaidos yra paprasta mokėjimo paslauga, paprastai grindžiama grynaisiais pinigais, kuriuos mokėtojas suteikia mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris perveda atitinkamą sumą, pavyzdžiui, ryšiu tinkle, gavėjui arba kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, veikiančiam gavėjo vardu. Kai kuriose valstybėse narėse prekybos centrai, prekiautojai ir kiti mažmenininkai teikia visuomenei atitinkamą paslaugą sudarydami sąlygas sumokėti komunalinius mokesčius ir apmokėti kitas įprastas namų ūkio sąskaitas. Šios sąskaitų apmokėjimo paslaugos turėtų būti laikomos pinigine perlaida, kaip apibrėžta šioje direktyvoje išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos laikosi nuomonės, kad veikla yra kita priede nurodyta mokėjimo paslauga.

- 7) Būtina nurodyti tokių kategorijų mokėjimo paslaugų teikėjus, kurie gali teisėtai teikti šias paslaugas visoje Bendrijoje, t. y. kredito įstaigas, kurios priima indėlius iš vartotojų mokėjimo operacijoms finansuoti ir kurioms toliau turėtų būti taikomi riziką ribojantys reikalavimai pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo, elektroninių pinigų įstaigas, kurios leidžia elektroninius pinigus mokėjimo operacijoms finansuoti ir kurioms toliau turėtų būti taikomi riziką ribojantys reikalavimai pagal 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, ir pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigas, kurioms tokia teisė suteikta pagal nacionalinės teisės aktus.
- 7a) Šioje direktyvoje nustatomos mokėjimo operacijų vykdymo taisyklės, kai lėšos yra elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte. Tačiau šioje direktyvoje nereglamentuojamas elektroninių pinigų išleidimas ir nekeičiamas riziką ribojantis elektroninių pinigų įstaigų reglamentavimas, kaip numatyta Direktyvoje 2000/46/EB. Todėl mokėjimo įstaigoms neleidžiama išleisti elektroninių pinigų.
- 8) Tačiau siekiant panaikinti patekimo į rinką teisines kliūtis, būtina nustatyti vieną bendrą licenciją, skirtą visiems mokėjimo paslaugų teikėjams, nesusijusiems su indėlių priėmimu ar elektroninių pinigų išleidimu. Todėl tikslinga įvesti naują paslaugų teikėjų kategoriją – mokėjimo įstaigų kategoriją – numatant fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nepriklauso dabartinėms kategorijoms, išduoti, laikantis griežtų ir išsamių sąlygų, leidimus teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje. Taip visoje Bendrijoje tokioms paslaugoms galiotų tos pačios sąlygos.

- 9) Leidimų vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą išdavimo ir išlaikymo sąlygos turėtų apimti riziką ribojančius reikalavimus, kurie turi būti proporcingi tokių įstaigų vykdančią savo veiklą patiriamai veiklos ir finansinei rizikai. Reikia, kad vėliau atsižvelgiant į rinkos poreikius būtų nustatyta patikima pradinio kapitalo, susieto su pastoviu kapitalu, tvarka. Atsižvelgiant į įvairovę mokėjimo paslaugų srityje pagal direktyvą leidžiami įvairūs būdai juos derinant su tam tikra nuožiūra pagrįsta priežiūra, kuria siekiama užtikrinti, kad vienoda rizika visų mokėjimo paslaugų teikėjų atveju būtų aiškinama vienodai. Mokėjimo įstaigoms keliamuose reikalavimuose turėtų atsispindėti tai, kad mokėjimo įstaigos vykdo veiklą labiau specializuotose ir siauresnėse srityse, kuriose atsirandanti rizika yra daug labiau ribota ir ją lengviau stebėti bei kontroliuoti negu riziką, atsirandančią vykdančią platesnio pobūdžio kredito įstaigų veiklą. Visų pirma mokėjimo įstaigoms turėtų būti draudžiama priimti iš vartotojų indėlius ir leidžiama naudotis tik lėšomis, gautomis iš vartotojų už mokėjimo paslaugų teikimą. Turėtų būti numatyta, kad klientų lėšos turėtų būti laikomos atskirai nuo mokėjimo įstaigos lėšų, skirtų kitai veiklai. Mokėjimo įstaigoms taip pat turėtų būti taikomi galiojantys kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai.
- 9a) Mokėjimo įstaigos turėtų parengti ankstesnių finansinių metų metines finansines ataskaitas ir konsoliduotas finansines ataskaitas pagal Direktyvą 78/660/EB ir, kur taikytina, Direktyvą 83/349/EEB bei Direktyvą 86/635/EEB. Atliekamas metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotų finansinių ataskaitų auditas, išskyrus atvejus, kai pagal Direktyvas 78/660/EEB ir, kai taikoma, Direktyvą 83/349/EEB mokėjimo įstaigai ši pareiga netaikoma.

- 9b) Šioje direktyvoje kredito suteikimas reglamentuojamas tik tuo atveju, jeigu jis yra glaudžiai susijęs su mokėjimo paslaugomis, t. y. kredito linijų ir kredito kortelių išdavimo atveju. Tik šiomis aplinkybėmis, kai kreditas yra suteikiamas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų teikimui bei yra trumpalaikio pobūdžio ir mokėjimo paslaugų teikėjas kredito, įskaitant atsinaujinančius kreditus, neteikia ilgesniam nei dvylikos mėnesių laikotarpiui, tikslinga leisti jį suteikti mokėjimo įstaigų tarpvalstybinės veiklos atveju, jei jis refinansuojamas daugiausia naudojant mokėjimo įstaigos nuosavas lėšas bei kitas lėšas, įgytas iš kapitalo rinkų, bet ne lėšas, turimas kliento vardu ir skirtas mokėjimo paslaugoms teikti. Tai, kas išdėstyta pirmiau, neturėtų pažeisti Direktyvos 87/102/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kreditu, suderinimo bei kitų atitinkamų Bendrijos ar nacionalinės teisės aktų, susijusių su tais kredito suteikimo vartotojams sąlygų aspektais, kurie šioje direktyvoje nėra derinami.
- 10) Valstybės narės turi paskirti institucijas, atsakingas už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms, už nuolatinės kontrolės vykdymą ir už sprendimų dėl leidimų panaikinimo priėmimą. Siekdamos užtikrinti vienodo požiūrio principą, valstybės narės mokėjimo įstaigoms neturėtų taikyti kitų reikalavimų, nei numatyta šioje direktyvoje. Tačiau visus kompetentingų institucijų priimtus sprendimus turėtų būti galima užginčyti teismuose. Be to, kompetentingų institucijų užduotys neturėtų riboti mokėjimo sistemų priežiūros, kuri pagal Sutarties 105 straipsnio 2 dalies ketvirtą įtrauką yra Europos centrinių bankų sistemos uždavinys.
- 11) Išbraukta

12) Atsižvelgiant į tai, kad pageidautina registruoti visų asmenų, teikiančių piniginių perlaidų paslaugas, tapatybę ir buvimo vietą bei suteikti jiems tam tikrą tinkamumo laipsnį, neatsižvelgiant į tai, ar jie gali įvykdyti visas leidimų vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą išdavimo sąlygas, kad nė vienas asmuo nebūtų priverstas veikti šešėlinės ekonomikos sąlygomis ir kad visiems piniginių perlaidų paslaugas teikiantiems asmenims būtų taikomi tam tikri būtiniausi teisiniai ir reguliavimo reikalavimai, tikslinga nustatyti mechanizmą, pagal kurį visų šių sąlygų įvykdyti negalintys mokėjimo paslaugų teikėjai vis tiek galėtų būti laikomi mokėjimo įstaigomis; tai atitinka Finansinių veiksmų, nukreiptų prieš pinigų plovimą, darbo grupės (FATF) VI specialios rekomendacijos principus. Šiais tikslais valstybės narės turėtų įrašyti tokius asmenis į mokėjimo įstaigų registrą, netaikydamos visų leidimų suteikimo sąlygų.

Tačiau būtina sudaryti galimybę taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą taikant griežtus reikalavimus operacijų apimčiai. Mokėjimo įstaigos, kurioms nustatyta netaikyti kai kurių nuostatų, neturi įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas; jos taip pat neturėti netiesiogiai naudotis tokiomis teisėmis, būdamos mokėjimo sistemos narėmis.

12a) Būtina, kad kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis. Tačiau tokiam naudojimuisi taikomi atitinkami reikalavimai, kad būtų užtikrintas sistemos vientisumas ir stabilumas. Kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis dalyvauti mokėjimo sistemoje, turi mokėjimo sistemos dalyviams pateikti įrodymus, kad jo vidaus tvarka yra pakankamai tvirta kovojant su visomis rizikos rūšimis. Paprastai tokios mokėjimo sistemos apima, pvz., keturių šalių kortelių sistemas bei pagrindines sistemas, kuriose apdorojami kredito pavedimai ir tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos. Siekiant visoje Bendrijoje užtikrinti vienodo požiūrio principą į skirtingų kategorijų leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus atsižvelgiant į jų riziką ribojančioje licencijoje nurodytas sąlygas, būtina aiškiai išdėstyti taisykles, susijusias su galimybe teikti mokėjimo paslaugas ir naudotis mokėjimo sistemomis. Turėtų būti numatyta nuostata dėl nediskriminavimo principo taikymo leidimą turinčioms mokėjimo įstaigoms ir kredito įstaigoms, kad vidaus rinkoje konkuruojantis mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis tų mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis. Galima pateisinti skirtingo požiūrio taikymą leidimą turintiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir tiems mokėjimo paslaugų teikėjams, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata pagal šios direktyvos 21 straipsnį bei kurie atsisako taikyti tam tikras nuostatas pagal Direktyvos 2000/46/EB 8 straipsnį, atsižvelgiant į tų mokėjimo paslaugų teikėjų riziką ribojančios sistemos skirtumus palyginti su leidimą turinčiais mokėjimo paslaugų teikėjais. Bet kuriuo atveju taikyti skirtingas kainų sąlygas galima tik tuo atveju, kai tai pateisinama skirtingomis išlaidomis, kurias patiria mokėjimo paslaugų teikėjai. Taip neturėtų būti pažeidžiamos valstybių narių teisės apriboti galimybes naudotis sistemiškai svarbiomis sistemomis pagal Direktyvą 98/26/EB ar ribojama ECB ir ECBS kompetencija, kaip nustatyta Sutarties 105 straipsnio 2 dalyje ir ECBS statuto 3.1 ir 22 straipsniuose, susijusi su naudojimusi mokėjimo sistemomis.

- 12b) Nuostatos dėl naudojimosi mokėjimo sistemomis būtų netaikomos sistemoms, kurias sukuria ir valdo vienas mokėjimo paslaugų teikėjas. Tokios sistemos gali veikti tiesiogiai konkuruodamos su mokėjimo sistemomis arba, kaip labiau įprasta, veikti toje rinkos nišoje, kurios mokėjimo sistemos tinkamai neapima. Šios mokėjimo sistemos paprastai apima trijų šalių sistemas, pavyzdžiui, trijų šalių kortelių sistemas, telekomunikacijų paslaugų teikėjų teikiamas mokėjimo paslaugas arba piniginių perlaidų paslaugas, kai sistemos operatorius teikia mokėjimo paslaugas ir mokėtojui, ir gavėjui bei bankų grupių vidaus sistemas. Siekiant, kad būtų skatinama konkurencija, kurią tokios mokėjimo sistemos gali sudaryti nustatytoms pagrindinėms mokėjimo sistemoms, iš esmės būtų netikslinga suteikti galimybę trečiosioms šalims naudotis šiomis mokėjimo sistemomis. Vis dėlto tokioms mokėjimo sistemoms visada turi būti taikomos Bendrijos ir nacionalinės konkurencijos taisyklės, pagal kurias gali būti reikalaujama, kad, siekiant mokėjimo rinkose išlaikyti veiksmingą konkurenciją, būtų suteikta galimybė naudotis šiomis sistemomis.
- 13) Siekiant užtikrinti mokėjimo paslaugoms keliamų sąlygų ir informavimo reikalavimų skaidrumą, reikėtų nustatyti tam tikras taisykles.
- 14) Ši direktyva neturėtų būti taikoma gryniaisiais pinigais atliekamoms mokėjimo operacijoms, kadangi jau egzistuoja viena bendra mokėjimų gryniaisiais pinigais rinka. Ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma mokėjimo operacijoms, grindžiamoms popieriniais čekiais, nes dėl savo pobūdžio jie negali būti apdorojami taip veiksmingai, kaip kitos mokėjimo priemonės. Tačiau gera praktika šioje srityje turėtų būti grindžiama šioje direktyvoje nustatytais principais.
- 15) išbraukta.

- 15a) Kadangi vartotojai ir įmonės nėra toje pačioje padėtyje, vienodas jų apsaugos lygis yra nereikalingas. Kadangi yra svarbu užtikrinti vartotojų teises nuostatomis, nuo kurių negalima nukrypti sudarant sutartį, įmonėms ir organizacijoms tikslinga leisti susitarti kitaip. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti, kad mikroįmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo, būtų taikomos tos pačios nuostatos kaip ir vartotojams. Bet kuriuo atveju kai kurios pagrindinės direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos visada, neatsižvelgiant į naudotojo statusą.
- 16) Šioje direktyvoje turėtų būti nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjų įsipareigojimai teikiant informaciją mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie turėtų gauti taip pat aiškiai išdėstytą informaciją apie mokėjimo paslaugas, kad galėtų rinktis remdamiesi išsamia informacija ir daryti tai ES teritorijoje. Siekiant skaidrumo, šioje direktyvoje nustatyti būtini suderinti reikalavimai siekiant užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojams būtų suteikta reikiama ir pakankama informacija apie mokėjimo paslaugų sutartį ir mokėjimo operacijas. Siekiant skatinti sklandų mokėjimo paslaugų vidaus rinkos veikimą, valstybėms narėms neturėtų būti suteikta galimybė priimti su informavimu susijusių nuostatų, išskyrus šioje direktyvoje nustatytas nuostatas.
- 17) Vartotojai turėtų būti apsaugoti nuo nesąžiningos ir klaidinančios praktikos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje, taip pat pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB (Elektroninės komercijos direktyvą) bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis. Papildomos nuostatos šiuose galiojančiuose teisės aktuose taikomos toliau. Tačiau visų pirma reikia aiškiau nustatyti šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2002/65/EB nustatytą informavimo prieš pasirašant sutartį reikalavimų santykį.

- 18) Reikalaujama informacija turėtų atitikti vartotojų poreikius ir būti perduodama standartiniu būdu. Tačiau informavimo apie vieno mokėjimo operaciją reikalavimai turėtų skirtis nuo reikalavimų, keliamų bendrajai sutarčiai, pagal kurią numatoma vykdyti keletą mokėjimo operacijų.
- 18a) Praktikoje bendrosios sutartys ir jose nustatytos operacijos yra daug labiau įprastos ir ekonominiu požiūriu svarbesnės už vieno mokėjimo operacijas. Bendroji sutartis yra būtina, jei yra mokėjimo sąskaita arba konkreti mokėjimo priemonė. Todėl išankstiniam informavimui apie bendrąsias sutartis keliami reikalavimai turėtų būti pakankamai išsamūs, o informacija visuomet turėtų būti teikiama raštu arba naudojant kitą patvariąją laikmeną, pavyzdžiui, sąskaitų spausdintuvų spaudinius, diskelius, vienkartinio rašymo kompaktinius diskus, skaitmeninius universaliuosius diskus ir asmeninių kompiuterių standžiuosius diskus, kuriuose galima laikyti elektroninį pašta, ir interneto tinklaviets, jeigu tokias tinklaviets galima naudoti ateityje informavimo tikslus atitinkančiu laikotarpiu ir kuriose laikoma informaciją galima atkurti nepakitusią. Tačiau dėl būdo, kuri naudojant vėliau suteikiama informacija apie įvykdytas operacijas, galima susitarti mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytoje bendrojoje sutartyje. Pavyzdžiui, gali būti susitarta, kad interneto bankininkystės atveju visa informacija apie mokėjimo sąskaitą būtų pateikiama internete.
- 18b) Vieno mokėjimo operacijų atveju turėtų būti pateikiama tik esminė informacija mokėjimo paslaugų teikėjo iniciatyva. Kadangi mokėtojas paprastai pateikia mokėjimo pavedimą asmeniškai, nereikia reikalauti, kad informacija kiekvienu atveju būtų pateikiama raštu ar naudojant kitą patvariąją laikmeną. Mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją gali pateikti žodžiu prie langelio arba pateikti ją kitu lengvai prieinamu būdu, pavyzdžiui, nuolat skelbdamas sąlygas skelbimų lentoje patalpose. Taip pat turėtų būti pateikiama informacija, kur galima susipažinti su išsamesne informacija (pvz., svetainės adresas). Tačiau vartotojui pareikalavus, esminė informacija turėtų būti pateikiama raštu arba naudojant kitą patvariąją laikmeną.

18c) Direktyvoje patvirtinama vartotojo teisė nemokamai gauti atitinkamą informaciją prieš įsipareigojant mokėjimo paslaugų sutartimi. Atitinkamai vartotojas gali prašyti nemokamai iš anksto pateikti informaciją ir bendrąją sutartį raštu bet kuriuo sutartinių santykių metu. Todėl vartotojas gali palyginti mokėjimo paslaugų teikėjų paslaugas ir jų sąlygas bei iškilus ginčui patikrinti savo sutartines teises ir įsipareigojimus. Šios nuostatos atitinka pirmiau minėtoje Direktyvoje 2002/65/EB nustatytas taisykles. Aiškios šios direktyvos nuostatos dėl nemokamo informavimo neturėtų reikšti, kad galėtų būti leidžiama imti mokesčius už informacijos teikimą vartotojams pagal kitas taikomas direktyvas.

18ca) Nustatant būdą, kuriuo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų teikti reikalaujamą informaciją mokėjimo paslaugų vartotojui, reikėtų atsižvelgti į pastarojo poreikius bei į praktinius techninius aspektus ir ekonominį efektyvumą, atsižvelgiant į situaciją, susijusią su susitarimu pagal atitinkamą mokėjimo paslaugų sutartį. Todėl direktyvoje skiriami du būdai, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų teikti informaciją. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti informaciją, t. y. savo iniciatyva informuoti tinkamu laiku, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, mokėjimo paslaugų vartotojui papildomai nesikreipiant. Arba informacija turėtų būti teikiama mokėjimo paslaugų vartotojui, atsižvelgiant į jo prašymą gauti daugiau informacijos. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų vartotojas turi imtis aktyvios iniciatyvos, kad gautų informacijos [pavyzdžiui, jos aiškiai prašyti iš mokėjimo paslaugų teikėjo, registruotis į banko sąskaitos elektroninio pašto dėžutę arba įdėti banko kortelę į spausdintuvą, kad gautų sąskaitos išrašus]. Tokiems tikslams mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad būtų įmanoma gauti informaciją ir kad mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų ja naudotis.

- 18d) Be to, vartotojas turėtų gauti pagrindinę informaciją apie įvykdytas operacijas be papildomų mokesčių. Vieno mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų imti atskiro mokesčio už šią informaciją. Taip pat vėliau kas mėnesį teikiama informacija apie mokėjimo operacijas pagal bendrąją sutartį turėtų būti nemokama. Tačiau, atsižvelgiant į skaidrumo svarbą nustatant kainas ir skirtingus vartotojų poreikius, šalys galėtų susitarti dėl mokesčių, jei informacija teikiama dažniau ar papildomai. Siekiant atsižvelgti į skirtingas nacionalines praktikas, valstybėms narėms būtų leidžiama nustatyti taisykles, reikalaujant, kad kas mėnesį raštu mokėjimo sąskaitų ataskaitos visada būtų teikiamos nemokamai.
- 19) Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas vartotojų mobilumui, vartotojams turėtų būti suteikta galimybė praėjus metams be mokesčio nutraukti bendrąją sutartį. Vartotojams neturėtų būti nustatomas ilgesnis nei vieno mėnesio, o mokėjimo paslaugų teikėjams – ne trumpesnis kaip dviejų mėnesių įspėjimo laikotarpis. Ši direktyva neturi įtakos mokėjimo paslaugų teikėjo įsipareigojimui, numatytam pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus, pvz., su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu susijusius teisės aktus, visus veiksmus, kuriais siekiama įšaldyti lėšas, arba visas specialias priemones, susijusias su nusikaltimų prevencija bei tyrimu, išskirtinėmis aplinkybėmis nutraukti mokėjimo paslaugų sutartį ar blokuoti mokėjimo priemonės naudojimą.
- 20) Alternatyvi galimybė perkant pigias prekes ir paslaugas turėtų būti mažos vertės mokėjimai, kuriuos atlikti būtų pigu ir nesudėtinga bei kuriems neturėtų būti keliami pernelyg dideli reikalavimai. Todėl nustatant atitinkamus informavimo reikalavimus ir mažos vertės mokėjimų vykdymo taisyklės reikėtų apsiriboti pagrindine informacija, taip pat atsižvelgiant į pagrįstus priemonių, skirtų mažos vertės mokėjimams, techninius pajėgumus. Nepaisant lengvesnio režimo, mokėjimo paslaugų vartotojams turėtų būti užtikrinta atitinkama apsauga atsižvelgiant į šių priemonių, visų pirma išankstinio mokėjimo priemonių, keliamą ribotą riziką.

- 20a) Siekiant sumažinti riziką, susijusią su neleistinomis arba netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis, ir jų pasekmes, mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų kuo greičiau informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie visus ginčus, susijusius su tariamai neleistinomis arba netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdė savo informavimo pareigas pagal šios direktyvos III antraštinę dalį. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas laikosi šio pranešimo termino, jis turėtų turėti galimybę pateikti šiuos reikalavimus per nacionalinėje teisėje nustatytą senaties terminą. Kitiems mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio reikalavimams šios direktyvos nuostatos netaikomos.
- 21) Siekiant paskatinti mokėjimo paslaugų vartotoją per daug nedelsiant pranešti savo paslaugų teikėjui apie mokėjimo priemonės vagystę arba praradimą ir taip sumažinti neleistinių operacijų riziką, vartotojas turėtų būti atsakingas tik už ribotą sumą, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimo ar didelio neatsargumo atvejus. Be to, kai vartotojas praneša mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jo mokėjimo priemonei galėjo kilti pavojus, nebeturėtų būti reikalaujama, kad vartotojas padengtų vėliau atsiradusius nuostolius, susijusius su neleistinu tos priemonės panaudojimu. Mokėjimo paslaugų teikėjai yra atsakingi už jų pačių produktų techninį saugumą.
- 21a) Siekiant įvertinti galimą mokėjimo paslaugų vartotojo aplaidumą, reikėtų atsižvelgti į visas aplinkybes. Įtariamo aplaidumo įrodymai ir laipsnis turėtų vertinami pagal nacionalinę teisę. Sutartiniai terminai ir sąlygos, susiję su elektroninės lėšų pervedimo priemonės suteikimu ir naudojimu, kurių poveikis būtų padidinti įrodinėjimo pareigą vartotojui ar sumažinti įrodinėjimo pareigą išdavėjui, turėtų būti laikomi negaliojančiais.

- 21b) Tačiau valstybės narės gali nustatyti mažiau griežtas taisykles, nei nurodyta pirmiau, kad išlaikytų esamą vartotojo apsaugos lygį ir skatintų pasitikėjimą saugiu elektroninių mokėjimo priemonių naudojimu. Reikėtų tinkamai atsižvelgti į tai, kad skirtingos priemonės kelia skirtingą riziką; tai skatintų išleisti saugesnes priemones. Valstybės narės gali sumažinti arba visiškai panaikinti mokėtojo atsakomybę, išskyrus mokėtojo sukčiavimo atvejus.
- 22) Turėtų būti numatytos nuostatos dėl nuostolių paskirstymo neleistinų mokėjimo operacijų atveju. Mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie nėra vartotojai, gali būti taikomos skirtingos nuostatos, nes tokie vartotojai paprastai gali geriau įvertinti sukčiavimo riziką ir imtis atitinkamų apsaugos priemonių.
- 23) Šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos grąžinimo taisyklės, kad būtų užtikrinta vartotojo apsauga tais atvejais, kai įvykdytos mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai būtų buvę galima tikėtis. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali nustatyti dar palankesnes sąlygas savo vartotojams ir, pavyzdžiui, grąžinti bet kokias abejotinas mokėjimo operacijų sumas. Kai vartotojas pateikia reikalavimą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, teisės į grąžinimą neturėtų turėti įtakos mokėtojo atsakomybei gavėjui, atsirandančiai pagal pagrindinius santykius, pavyzdžiui, dėl užsakyto, sunaudoto arba teisėtai apmokestinto prekių ar paslaugų arba vartotojo teisėms atšaukti mokėjimo pavedimą.

- 23a) Finansų planavimo ir mokėjimo įsipareigojimų įvykdymo laiku tikslais vartotojai ir įmonės turi turėti neabejotiną informaciją, kiek trunka mokėjimo pavedimo įvykdymas. Todėl šioje direktyvoje nurodomas momentas, nuo kurio įsigalioja teisės ir pradedami vykdyti įsipareigojimai. Atitinkamas momentas yra momentas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo pavedimą, įskaitant atvejus, kai jis turėjo galimybę jį gauti pasitelkus ryšio priemones, dėl kurių buvo susitarta mokėjimo paslaugų sutartyje, nepaisant galimo ankstesnio dalyvavimo procese, kurio metu buvo sukurtas ir perduotas mokėjimo pavedimas, pvz., tikrinant saugumą ir lėšų buvimą, informaciją apie PIN kodo naudojimą ir mokėjimo pasižadėjimo išdavimą. Be to, mokėjimo pavedimo gavimo momentas turėtų būti momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo pavedimą nurašyti lėšas nuo mokėtojo sąskaitos. Šiuo požiūriu neturėtų turėti reikšmės, kurią dieną ar kuriuo momentu gavėjas savo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda mokėjimo pavedimus gauti lėšas pavyzdžiui, mokėjimo kortele ar tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos atveju, arba kurią dieną gavėjui jo mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia išankstinį finansavimą (į gavėjo sąskaitą pervesdamas atitinkamą kreditą). Vartotojai turėtų būti įsitikinę, kad pilnas ir galiojantis mokėjimo pavedimas bus tinkamai įvykdytas, jei mokėjimo paslaugų teikėjas neturi sutartinio ar įstatymų numatyto pagrindo atsisakyti jį vykdyti. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas atsisakytų vykdyti mokėjimo pavedimą, mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti kuo anksčiau pranešama apie atsisakymą ir jo priežastį laikantis nacionalinėje ir Bendrijos teisėje nustatytų reikalavimų.
- 24) Atsižvelgiant į mokėjimo operacijų tvarkymo šiuolaikinėmis visiškai automatizuotomis mokėjimo sistemomis greitį, o tai reiškia, kad po tam tikro laiko mokėjimo pavedimų negalima atšaukti be didelių žmogaus įsikišimo išlaidų, reikia nustatyti tikslų mokėjimo atšaukimo terminą. Tačiau, atsižvelgiant į mokėjimo paslaugos ir mokėjimo pavedimo rūšį, šalys savo susitarimu gali nustatyti skirtingus laiko momentus. Šiuo atveju nuostata dėl mokėjimo atšaukimo taikoma tik mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo santykiuose, todėl nepažeidžia nuostatų dėl mokėjimo operacijų mokėjimo sistemose neatšaukiamumo ir galutinio pobūdžio.

- 24a) Toks neatšaukiamumas neturėtų daryti įtakos mokėjimo paslaugos teikėjo teisei ar įsipareigojimui pagal kai kurių valstybių narių įstatymus, remiantis mokėtojo bendrąja sutartimi arba nacionaline teise, įstatymais ir kitais teisės aktais ar gairėmis, mokėtojo ir trečiosios šalies prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo ginčo atveju mokėtojui kompensuoti įvykdytos mokėjimo operacijos sumą. Išskyrus šiuos atvejus, teisinis ginčas, kylantis pagal pagrindinį santykį, susijusį su mokėjimo pavedimu, turėtų būti išspręstas tik tarp mokėtojo ir gavėjo.
- 25) Siekiant visiškai integruoto tiesioginio mokėjimų apdorojimo ir teisinio tikrumo, mokėjimo paslaugų vartotojams vykdant visus įsipareigojimus, kuriais grindžiama operacija, būtina, kad visa mokėtojo pervesta suma būtų įskaityta į gavėjo sąskaitą. Atitinkamai, mokėjimo operacijų vykdyme dalyvaujantys tarpininkai neturėtų turėti galimybės daryti atskaitymų iš pervedamos sumos. Tačiau gavėjas turėtų turėti galimybę su mokėjimo paslaugos teikėju sudaryti aiškų susitarimą, pagal kurį pastarasis galėtų atskaityti savo mokesčius. Nepaisant to, siekiant suteikti gavėjui galimybę patikrinti, ar atitinkama suma tinkamai sumokėta, vėliau teikiamoje informacijoje apie mokėjimo operaciją reikėtų nurodyti ne tik visą pervestą lėšų sumą, bet ir mokesčių sumą.
- 26) Mokesčių srityje patirtis parodė, kad sistema yra veiksmingiausia, kai mokesčius mokėtojas ir gavėjas pasidalija, kadangi sudaromos palankesnės sąlygos tiesioginiam mokėjimų apdorojimui. Todėl reikėtų nustatyti, kad mokesčius iš mokėtojo ir gavėjo tiesiogiai ima atitinkami jų mokėjimo paslaugų teikėjai. Tačiau ši nuostata turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai operacijai atlikti nereikia keisti valiutos. Imamų mokesčių suma gali būti lygi ir nuliui, kadangi šios direktyvos nuostatos neturi poveikio praktikai, kai mokėjimo paslaugų teikėjas neima mokesčių iš vartotojų už sumų įskaitymą į jų sąskaitas. Atitinkamai, atsižvelgiant į sutartines sąlygas, mokėjimo paslaugų teikėjas už naudojimąsi mokėjimo paslauga gali imti mokestį tik iš gavėjo (prekiautojo), o tai reiškia, kad iš mokėtojo mokesčiai neimami. Naudojimasis mokėjimo sistemomis gali būti apmokestinamas imant abonentinį mokestį. Nuostatos dėl pervedamos sumos ar imamų mokesčių neturi tiesioginio poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų ar tarpininkų tarpusavio kainų nustatymui.

- 26a) Siekiant skatinti skaidrumą ir konkurenciją, mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų užkirsti galimybės gavėjui reikalauti, kad mokėtojas mokėtų mokestį už naudojimąsi konkrečia mokėjimo priemone. Nors gavėjas turėtų turėti teisę imti mokesčius už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą, valstybės narės gali nuspręsti drausti ar apriboti tokią praktiką, kai jų nuomone toks draudimas ar apribojimas gali būti pagrįstas dėl piktnaudžiavimo nustatant kainas arba kainų nustatymo, kuris gali daryti neigiamą poveikį tam tikros mokėjimo priemonės naudojimui, atsižvelgiant į būtinybę skatinti konkurenciją ir veiksmingą mokėjimo priemonių naudojimą.
- 27) Siekiant padidinti mokėjimų veiksmingumą visoje Bendrijoje, visiems mokėtojo inicijuotiems mokėjimams, nurodytiems eurai ar kita nacionaline ES valiuta, įskaitant kredito pervedimus ir pinigines perlaidas, turėtų būti taikomas maksimalus vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Visiems kitiems mokėjimams, pavyzdžiui, gavėjo arba per jį inicijuotiems mokėjimams, įskaitant tiesioginį nurašymą nuo sąskaitos ir mokėjimus kortelėmis, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėtojas nėra sudarę aiškaus susitarimo, numatančio ilgesnį įvykdymo laikotarpį, turėtų būti taikomas toks pats vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Pirmiau nurodyti laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena, jei mokėjimo pavedimas pateikiamas raštu. Taip sudaromos sąlygos nepertraukiamai teikti mokėjimo paslaugas tiems vartotojams, kurie yra įpratę naudoti tik rašytinius dokumentus. Kai naudojama tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos sistema, gavėjo mokėjimo paslaugos teikėjas turėtų perduoti pavedimą gauti lėšas per terminą, dėl kurio susitarė gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas, sudarydamas sąlygas atsiskaitymą atlikti nustatytą dieną. Atsižvelgiant į tai, kad nacionalinės mokėjimo infrastruktūros dažnai yra labai veiksmingos, ir siekiant užkirsti kelią dabartinio paslaugų lygio pablogėjimui, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atitinkamais atvejais palikti arba nustatyti taisykles, kuriose nustatomas trumpesnis nei vienos darbo dienos įvykdymo laikotarpis.
- 28) Nuostatų dėl visos mokėjimo sumos ir įvykdymo laikotarpio įgyvendinimas turėtų būti gera praktika, kai vieno iš paslaugų teikėjų buvimo vieta nėra Bendrijoje.

- 29) Mokėjimo paslaugų vartotojams svarbu žinoti tikrąsias mokėjimo paslaugų sąnaudas ir mokesčius, kad jie galėtų pasirinkti mokėjimo paslaugą. Todėl neturėtų būti leidžiama naudoti neskaidrių kainų nustatymo metodų, nes visuotinai pripažinta, kad dėl tokių metodų vartotojams labai sunku išsiaiškinti realią mokėjimo paslaugos kainą. Konkrečiai, neturėtų būti leidžiama mokėjimo įskaitymo datos naudoti vartotojo nenaudai.
- 30) Kad mokėjimo sistema veiktų sklandžiai ir veiksmingai, vartotojas turi pasitikėti mokėjimo paslaugų teikėju, kuris tinkamai ir per sutartą laiką įvykdo mokėjimo operaciją. Paprastai mokėjimo paslaugų teikėjas gali įvertinti su mokėjimo operacija susijusią riziką. Ne kas kitas, o mokėjimo paslaugų teikėjas pasirūpina mokėjimo sistema, imasi priemonių atšaukti neteisingai nukreiptas arba paskirstytas lėšas ir dažniausiai priima sprendimą dėl operacijos vykdyme dalyvaujančių tarpininkų. Atsižvelgiant į visa tai, visiškai tikslinga, išskyrus esant neįprastoms arba nenumatytoms aplinkybėms, nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas būtų atsakingas už mokėjimo operacijos, kurią jis priėmė iš vartotojo, įvykdymą, išskyrus už gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo veiksmus ir neveikimą, už kurių pasirinkimą yra atsakingas tik gavėjas. Tačiau siekiant, kad mokėtojas neliktų be apsaugos mažai tikėtinomis aplinkybėmis, kai gali būti neaišku (*non liquet*), ar mokėjimo sumą tinkamai gavo gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ar negavo, atitinkama įrodinėjimo pareiga turėtų tekti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Dažniausiai įstaiga tarpininkė (kuri dažnai yra „neutralus“ subjektas, pavyzdžiui, centrinis bankas arba kliringo asociacija), pervedanti mokėjimo sumą iš siunčiančiojo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui saugo duomenis apie sąskaitą ir prireikus gali ją pateikti. Jei mokėjimo suma yra įskaityta į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, gavėjas nedelsiant įgyja teisę pateikti reikalavimą savo mokėjimo paslaugų teikėjui, kaip aiškiai numatyta šioje direktyvoje (dėl įskaitymo į jo sąskaitą).

- 30a) Mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų prisiimti atsakomybę už tinkamą mokėjimo įvykdymą, įskaitant visų pirma atsakomybę už visą mokėjimo operacijos sumą ir įvykdymo laikotarpį, bei visą atsakomybę už tai, kad kitos šalys mokėjimų grandinėje iki gavėjo sąskaitos neįvykdė savo įsipareigojimų. Prisiimdamas šią atsakomybę, tuo atveju, kai visa suma neišskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų tinkamai įvykdyti mokėjimą arba nedelsdamas grąžinti mokėtojui atitinkamą operacijos sumą, nepažeidžiant kitų reikalavimų, kurie gali būti pateikti pagal nacionalinę teisę. Ši direktyva yra susijusi tik su mokėjimo paslaugų vartotojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartinėmis prievolėmis ir įsipareigojimais. Tačiau tam, kad kreditų pervedimai ir kitos mokėjimo paslaugos tinkamai veiktų, reikia, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ir jų tarpininkai, pavyzdžiui, mokėjimų duomenų tvarkytojai, turėtų sutartis, kuriose būtų susitarta dėl jų tarpusavio teisių ir pareigų. Su atsakomybe susiję klausimai yra esminė šių vienodų sutarčių dalis. Siekiant užtikrinti mokėjimo operacijoje dalyvaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų ir tarpininkų patikimumą, būtinas teisinis tikrumas, kad mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra atsakingas, būtų kompensuojami jo patirti nuostoliai ar sumos, sumokėtos pagal atsakomybę reglamentuojančius straipsnius. Papildomas teisės ir turinį, susijusius su atgręžtinio reikalavimo teise bei tai, kaip reikėtų tvarkyti su netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija susijusius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, galima nustatyti sutartinėse nuostatose.
- 31) Mokėjimo paslaugų teikėjui turėtų būti suteikta galimybė nedviprasmiškai nurodyti informaciją, kurią reikalaujama pateikti mokėjimo pavedimui tinkamai įvykdyti. Tačiau, kita vertus, siekiant išvengti suskaidymo ir pavojaus integruotų mokėjimo sistemų Bendrijoje struktūrai, valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama reikalauti, kad mokėjimo operacijoms vykdyti būtų naudojamas konkretus identifikatorius. Tačiau tai neturėtų valstybėms narėms užkirsti galimybės reikalauti, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo būtų reikalaujama veikti apdairiai ir patikrinti, kai techniškai įmanoma ir kai tai galima padaryti automatiškai, unikalų identifikatoriaus suderinamumą, ir jei nustatoma, kad unikalų identifikatorių nesuderintas, atsisakyti atlikti mokėjimo pavedimą ir apie tai pranešti mokėtojui. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė turėtų apsiriboti tinkamu mokėjimo operacijos įvykdymu pagal mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo pavedimą.

- 32) Siekiant sudaryti sąlygas tam, kad būtų veiksmingai užkirstas kelias sukčiavimui ir kovojama su sukčiavimu atliekant mokėjimus visoje Bendrijoje, reikėtų numatyti nuostatą dėl veiksmingo keitimosi duomenimis, kurį vykdo mokėjimo paslaugų teikėjai, kuriems turėtų būti leidžiama rinkti ir tvarkyti asmens duomenis bei keisti duomenimis apie asmenis, susijusius su sukčiavimu atliekant mokėjimus. Visa ši veikla turėtų būti vykdoma laikantis 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo.
- 33) Būtina užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų vykdymą. Todėl turėtų būti nustatytos tinkamos procedūros, pagal kurias bus galima teikti skundus dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nesilaiko tų nuostatų, ir užtikrinti, kad prireikus bus skiriamos atitinkamos, proporcingos ir atgrasančios nuobaudos.
- 34) Nepažeidžiant vartotojų teisės iškelti bylą teisme, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjų ir vartotojų konfliktai dėl šioje direktyvoje nustatytų teisių ir įsipareigojimų būtų sprendžiami prieinamu būdu ir atsižvelgiant į išlaidas. Romos konvencijoje užtikrinama, kad šalies, kurioje yra vartotojo įprastinė gyvenamoji vieta, privalomomis taisyklėmis suteiktai apsaugai negalėtų būti pakenkta sutartinėmis sąlygomis dėl taikytinos teisės.
- 34a) Valstybės narės turėtų nustatyti, ar teikti leidimus mokėjimo įstaigoms paskirtos kompetentingos institucijos galėtų taip pat būti kompetentingos institucijos taikant skundų ir ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūrą.
- 35) Ši direktyva neturėtų apriboti nacionalinės teisės nuostatų, susijusių su pasekmėmis, atsiradusiomis dėl atsakomybės už ataskaitos netikslią formuluotę arba perdavimą.

- 36) Kadangi būtina peržiūrėti šios direktyvos veiksmingumą ir stebėti kuriant vieną bendrą mokėjimų rinką daromą pažangą, turėtų būti reikalaujama, kad po trijų metų nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpio pabaigos Komisija pateiktų ataskaitą. Atsižvelgiant į pasaulinę finansinių paslaugų integraciją ir suderintą vartotojų apsaugą, be šios direktyvos veiksmingumo peržiūros pagrindiniai akcentai turėtų būti poreikis plėsti taikymo sritį įtraukiant ES nepriklausančių valstybių valiutas ir mokėjimo operacijas, kur tik vienas atitinkamų mokėjimo paslaugų teikėjų yra Bendrijos teritorijoje.
- 37) Kadangi Direktyvos 97/5/EB nuostatos buvo visiškai pakeistos, šią direktyvą reikėtų panaikinti.
- 38) Būtina nustatyti išsamesnes taisykles dėl nesąžiningo mokėjimo kortelių naudojimo; ši sritis šiuo metu reglamentuojama 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, ir 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB. Todėl šios direktyvos turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos.
- 39) Remiantis Direktyva 2006/48/EB, finansų įstaigoms netaikomos kredito įstaigoms taikomos taisyklės, todėl finansų įstaigoms turėtų būti taikomi tie patys reikalavimai, kurie taikomi mokėjimo įstaigoms, kad jos galėtų teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje. Dėl to Direktyva 2006/48/EB turėtų būti iš dalies atitinkamai pakeista.
- 39a) Piniginė perlaida šioje direktyvoje apibrėžiama kaip mokėjimo paslauga, kuriai tekti mokėjimo įstaigos turi gauti leidimą, o kai kurie fiziniai ar juridiniai asmenys, besinaudojantys netaikymo sąlyga tam tikromis aplinkybėmis, nurodytomis šioje direktyvoje, turi registruotis, todėl atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui.

- 40) Siekiant teisinio tikrumo, tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, pagal kurias asmenys, jau pradėję mokėjimo įstaigų veiklą pagal iki šios direktyvos įsigaliojimo galiojusius nacionalinės teisės aktus, galėtų nustatyti laikotarpį tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje.
- 41) Kadangi siūlomų veiksmų tikslo, t. y. sukurti vieną bendrą mokėjimo paslaugų rinką, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti daugybę skirtingų taisyklių, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose, ir todėl minėtą tikslą galima lengviau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali priimti priemones pagal subsidiarumo principą, kaip nustatyta Sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- 42) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB su pakeitimais, padarytais 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką.
- 43) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl teisės aktų leidybos tobulinimo 34 punktą, Taryba turėtų paskatinti valstybes nares savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių koreliaciją, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

I straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias šešias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas:
 - a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte;
 - b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies a punkte;
 - c) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;
 - d) mokėjimo įstaigos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;
- da) Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;
- db) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.

2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės, reglamentuojančios mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumą ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimus bei atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir įsipareigojimus, susijusius su mokėjimo paslaugų teikimu kaip nuolatiniu užsiėmimu arba veikla.
3. Išbraukta.
- 3a. Išbraukta.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms Bendrijoje. Tačiau, išskyrus 64a straipsnį, šios direktyvos III ir IV antraštinės dalys taikomos tik tuo atveju, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją atliekančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Bendrijoje.
2. Šios direktyvos III ir IV antraštinės dalys taikomos euraiš arba kita vienos iš valstybių narių oficialia valiuta teikiamoms mokėjimo paslaugoms.
3. Valstybės narės gali atsisakyti taikyti visas šios direktyvos nuostatas ar jų dalį Direktyvos 2006/48/EB 2 straipsnyje nurodytoms įmonėms, išskyrus nurodytas pirmoje ir antroje įtraukoje.

3 straipsnis
Netaikymo sritis

Ši direktyva netaikoma:

- a) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas atlieka tiesiogiai gavėjui tik grynaisiais pinigais be tarpininkų įsikišimo;
- aa) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas atlieka gavėjui per prekybos agentą, kuris mokėtojo arba gavėjo vardu yra įgaliotas derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo;
- b) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;
- c) mokėjimo operacijoms, kurias sudaro neprofesionalus grynujų pinigų surinkimas ir pristatymas, kai vykdoma veikla nesiekiant pelno arba labdaros veikla;
- d) paslaugoms, kai grynuosius pinigus gavėjas duoda mokėtojui vykdant mokėjimo operaciją, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas;
- e) pinigų keitimo veiklai, t. y. grynujų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;
- f) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurią iš šių mokėjimo paslaugos teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:
 - i) popierinius čekius pagal 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo čekių įstatymo;

- ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, reglamentuojamus valstybių narių, kurios nėra 1931 m. Ženevos konvencijos šalys, teisės nuostatomis;
- iii) popierines tratas pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;
- iv) popierinius pateisinamuosius dokumentus;
- v) popierinius kelionių čekius;
- vi) popierinius skolinių įsipareigojimų dokumentus;
- vii) popierines pašto perlaidas, kaip apibrėžė Pasaulinė pašto sąjunga;
- g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, kliringo namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nepažeidžiant 23 straipsnio;
- ga) mokėjimo operacijoms, susijusioms su turto vertybiniais popieriais, įskaitant dividendų, pajamų ir kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka g punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, bei kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;
- h) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, IT ir ryšių tinklo suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei techninę priežiūrą;

- i) paslaugoms, grindžiamoms priemonėmis, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išdavėjo naudojamose patalpose arba pagal komercinį susitarimą su išdavėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle ar tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti;
- j) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos naudojant telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT prietaisą, jeigu įgytos prekės arba paslaugos teikiamos telekomunikacijų priemonei, skaitmeniniam ar IT prietaisui ir jomis naudojamosi juos pasitelkiant, su sąlyga, kad telekomunikacijų, skaitmeninių paslaugų ar IT operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tarp mokėjimo paslaugų vartotojo ir prekių ir paslaugų tiekėjo ar teikėjo;
- k) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų jų sąskaita ir tarp tarpininkų ar filialų jų sąskaita;
- l) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančios įmonės ir jos dukterinės įmonės arba tarp tos pačios patronuojančios įmonės dukterinių įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė.
- m) paslaugoms, susijusioms su grynų pinigų išėmimu iš bankomatų, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kartelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, su sąlyga, kad šie paslaugų teikėjai neteikia kitų priede išvardytų mokėjimo paslaugų.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje naudojamos tokios sąvokų apibrėžtys:

- 1) „*buveinės valstybės narė*“ – tai:

- i) išbraukta.

- ii) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė; arba
 - iii) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
- 2) „*priimančioji valstybė narė*“ – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi filialą arba tarpininką arba teikia mokėjimo paslaugas;
- 2a) „*mokėjimo paslauga*“ – priede išvardyta veikla;
- 2b) „*mokėjimo įstaigos*“ – juridiniai asmenys, kuriems pagal šios direktyvos 6 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje;
- 2c) „*mokėjimo operacija*“ – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas veiksmas, kai lėšos perduodamos, pervedamos arba išimamos neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo įsipareigojimus, kuriais grindžiama operacija;
- 3) „*mokėjimo sistema*“ – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, kliringo ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;
- 3a) išbraukta;
- 4) „*mokėtojas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo pavedimą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia pavedimą mokėjimo operacijai įvykdyti;
- 5) „*gavėjas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra būsimasis lėšų gavėjas ir kuris yra mokėjimo operacijos subjektas;

- 5a) „*mokėjimo paslaugų teikėjas*“ – šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės bei juridiniai ir fiziniai asmenys, kurie naudojami netaikymo sąlyga pagal šios direktyvos 21 straipsnį;
- 6) „*mokėjimo paslaugų vartotojas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslauga kaip mokėtojas arba kaip gavėjas, arba ir kaip mokėtojas ir kaip gavėjas;
- 6a) „*vartotojas*“ – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesija;
- 6b) „*bendroji sutartis*“ – mokėjimo paslaugų sutartis, reglamentuojanti būsimą atskirų ir nuoseklių mokėjimo operacijų įvykdymą, kurioje gali būti nustatytas įsipareigojimas atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos;
- 6c) „*piniginė perlaida*“ – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu, vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;
- 7) „*mokėjimo sąskaita*“ – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;
- 7a) Išbraukta
- 8) „*lėšos*“ – banknotai ir monetos, pinigų pakaitalai ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2000/46/EB;

- 9) Išbraukta.
- 10) „*mokėjimo pavedimas*“ – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;
- 11) „*įskaitymo data*“ – nurodytas laiko momentas, kuriuo naudojasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nuskaitymas iš mokėjimo sąskaitos arba įskaitomas į ją;
- 12) „*bazinis valiutų keitimo kursas*“ – valiutų keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojamas valiutų keitimas ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;
- 13) „*autentiškumo patvirtinimas*“ – procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti konkrečios mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotą saugumo požymių, naudojimą;
- 14) „*bazinė palūkanų norma*“ – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikomos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;
- 15) „*unikalus identifikatorius*“ – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui, ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita;
- 16) „*tarpininkas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;
- 17) „*mokėjimo priemonė*“ – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo pavedimui inicijuoti;

17a) Išbraukta.

18) „*nuotolinio ryšio priemonė*“ – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui fiziškai nedalyvaujant;

19) „*patvarioji laikmena*“ – priemonė, kuri suteikia galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad su informacija būtų galima susipažinti ateityje, informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir kuri suteikia galimybę saugomą informaciją atgaminti jos nepakeičiant;

19a) „*mikroįmonė*“ – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra 2003 m. gegužės 6 d. Rekomendacijos 2003/361/EB priedo I antraštinės dalies 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;

19b) išbraukta.

20) „*darbo diena*“ – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;

21) „*tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos*“ – mokėjimo paslauga, kurią teikiant atliekamas nurašymas nuo mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui duotu mokėtojo sutikimu, arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas;

- 22) „*filialas*“ – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklas būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaigos, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;
- 23) „*grupė*“ – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojanti įmonė, jos dukterinės įmonės ir subjektai, kuriuose patronuojanti įmonė arba jos dukterinės įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, susijusios Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Mokėjimo paslaugų teikėjai

1 skyrius

Mokėjimo įstaigos

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

5 straipsnis

Prašymai išduoti leidimą

Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant:

- a) operacijų programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis;
- b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras;
- ba) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi 5b straipsnyje minėtą pradinio kapitalo sumą;
- bb) 5d straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų mokėjimo įstaigų atveju – priemonių, kurių pagal 5d straipsnį buvo imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;

- c) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka, kontrolės mechanizmai ir procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios;
- d) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti įsipareigojimus, susijusius su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB ir Reglamentą 1781/2006 EB, aprašymą;
- e) išbraukta.
- f) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą ir atitinkamais atvejais numatomo filialų ir tarpininkų panaudojimo aprašymą, išorės subjektų panaudojimo tvarkos aprašymą, bei jo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą;
- fa) išbraukta.
- g) asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo akcijų paketus, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 11 dalyje, tapatybės duomenis bei jų turimų akcijų paketų dydžius, taip pat jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą valdymą;
- h) išbraukta.
- i) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, ir prireikus asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymus, kad jie turi nepriekaištingą reputaciją ir turi tinkamų žinių bei patirties mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;

- ia) kai taikytina, teisės aktų nustatyta audita atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, tapatybės duomenis;
- j) pareiškėjo juridinį statusą ir įstatus;
- k) pagrindinės buveinės adresą.

Pateikdamas 1 dalies bb, c, ir f punktuose nurodytą informaciją, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

5a straipsnis

Nuosavos lėšos

1. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 57–61, 63, 64 ir 66 straipsniuose, negali būti mažesnės už 5b straipsnyje ir 5c straipsnyje nurodytas didžiausias sumas.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, kapitalo valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Tai atitinkamai taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo priede nenurodytą veiklą.
3. Jei tenkinamos Direktyvos 2006/48/EB 69 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti 5c straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančių kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2006/48/EB.

5b straipsnis
Pradinis kapitalas

Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a ir b punktuose apibrėžtų lėšų:

- a) jeigu mokėjimo įstaiga vykdo tik priedo 7 punkte nurodytą veiklą, jos kapitalas jokių metų neturi būti mažesnis kaip 20 000 EUR;
- b) jeigu mokėjimo įstaiga vykdo bet kurią priedo 8 punkte nurodytą veiklą, jos kapitalas jokių metų neturi būti mažesnis kaip 50 000 EUR;
- c) jeigu mokėjimo įstaiga vykdo bet kurią priedo 1, 2, 3, 4 ir 5 punktuose nurodytą veiklą, jos kapitalas jokių metų neturi būti mažesnis kaip 125 000 EUR.

5c straipsnis
Pastovus kapitalas

1. Nepaisant 5b straipsnyje nustatytų minimalių reikalavimų kapitalui, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos visą laiką turėtų nuosavą lėšas, apskaičiuotas laikantis vieno iš toliau nurodytų trijų metodų, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka:

A metodas

Mokėjimo įstaigų nuosavos lėšos turi sudaryti bent 10 % jų praėjusių metų nustatytų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje įvyko esminių pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną įmonė dar nėra baigusi visų vienerių metų veiklos, šis reikalavimas sudaro 10 % jų atitinkamų nustatytų pridėtinių išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane, jeigu kompetentingos institucijos nereikalauja šio plano patikslinti.

B metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už toliau nurodytų dydžių, padaugintų iš padidinimo daugiklio k , sumą, kaip apibrėžta 2 dalyje, jeigu mokėjimo apimtis sudaro vieną dvyliką bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko praėjusiais metais, sumos:

- a) 4,0 % tos mokėjimo apimties dalies iki 5 mln. EUR
plus
- b) 2,5 % tos mokėjimo apimties dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR
plus
- c) 1 % tos mokėjimo apimties dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR
plus
- d) 0,5 % tos mokėjimo apimties dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR
plus
- e) 0,25 % tos mokėjimo apimties dalies virš 250 mln. EUR

C metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už atitinkamą rodiklį, kaip apibrėžta toliau a punkte, padaugintą iš daugiklio, kaip apibrėžta toliau b punkte, ir vėl padaugintą iš padidinimo daugiklio k, kaip apibrėžta 2 dalyje:

a) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma:

- palūkanų pajamų
- palūkanų išlaidų
- gautų komisinių ir kitų mokesčių ir
- kitų veiklos pajamų.

Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu.

Pajamos iš neįprastų ir nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis išorės subjektams perduotoms paslaugomis gali sumažinti atitinkamą rodiklį jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praeitus finansinius metus. Tačiau pagal tą metodą apskaičiuotas pastovus kapitalas neturi būti mažesnis už pastarųjų trijų finansinių metų vidurkio 80% atitinkamam rodikliui. Jei nėra jokių audituotų duomenų, gali būti naudojami neaudituoti duomenys.

b) Daugiklis yra:

- i) 10 % tos atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR,
- ii) 8 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR,
- iii) 6 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR,
- iv) 3 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR,
- v) 1,5 % virš 50 mln. EUR.

2. Padidinimo daugiklis k, kurį reikia naudoti taikant pirmiau nurodytus B ir C metodus, yra:

- a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo tik priedo 7 punkte nurodytą veiklą;
- b) 0,8, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo tik bet kurią priedo 8 punkte nurodytą veiklą;
- c) 1,0, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo bet kurią priedo 1, 2, 3, 4 ir 5 punktuose nurodytą veiklą.

3. Taikydamos 1 dalį, kompetentingos institucijos, remdamosi rizikos valdymo procesu, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidinių kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad ji turėtų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą.

5d straipsnis
Apsaugos reikalavimai

1. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaiga, kuri teikia kurias nors priede nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, nurodytą 10 straipsnio 1 dalies d punkte, apsaugo iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba, pasitelkus kitą mokėjimo paslaugų teikėją gautas lėšas mokėjimo operacijų vykdymui:

arba:

- a) jos niekada negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra mokėjimo paslaugų vartotojai, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis ir, jei po lėšų gavimo dienos einančios darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga, tačiau jos dar nėra pristatytos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos deponuojamos atskiroje kredito įstaigos sąskaitoje arba investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą, kaip apibrėžta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų;
- b) jos yra apsaugotos pagal valstybių narių teisės aktus tų mokėjimo paslaugų vartotojų naudai, kitiems mokėjimo įstaigos kreditoriams pateikus reikalavimus, visų pirma nemokumo procedūros atveju;

arba

jos apdraudžiamos pagal draudimo polisą ar joms taikoma kita panaši garantija, kurie išduoti draudimo bendrovės ar kredito įstaigos, kuri nepriklauso tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo polisą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta, išmokamai tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.

2. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir 1 dalyje nurodytų lėšų sumos dalis naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalyje nustatyti įsipareigojimai taip pat taikomi tai būsimoms operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės gali mokėjimo įstaigoms leisti taikyti šią dalį remdamosi pavyzdine dalimi, kuri, kaip manoma, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.
3. Valstybės narės ar kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, kurios pagal 10 straipsnio 1 dalies d punktą nevykdo kitos veiklos, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, taip pat laikytųsi 1 dalyje nustatytų apsaugos reikalavimų.
4. Valstybės narės ar kompetentingos institucijos taip pat gali apriboti tokius apsaugos reikalavimus ir juos taikyti tų mokėjimo paslaugų vartotojų, kurių lėšos atskiru atveju viršija aukščiausią 600 EUR ribą, lėšoms.

6 straipsnis

Leidimo išdavimas

- 1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a–c punktuose ir da–db punktuose, ir kitus juridinius bei fizinius asmenis, besinaudojančius 21 straipsnyje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdamos teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui.

1. Leidimas išduodamas, jei su prašymu pateikiama informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir jei kompetentingos institucijos, išnagrinėjusios prašymą, duoda bendrą teigiamą įvertinimą. Prieš išduodama leidimą kompetentinga institucija atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.
 - 1a. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę turi registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė.
2. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kurią ji patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją veiksmingus procesus bei atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ši tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti visapusiškai ir proporcingi mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.
 - 2-a. Kai mokėjimo įstaiga teikia kurias nors priede išvardytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, kompetentingos institucijos gali reikalauti įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti, jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar kompetentingų institucijų galimybei stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visus šioje direktyvoje nustatytus įsipareigojimus.
 - 2a. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu, atsižvelgdamos į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, jos nėra tikros akcininkų ar kvalifikuotąją akcijų paketo dalį valdančių narių tinkamumu.

- 2b. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję artimais ryšiais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 46 dalyje, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
- 2c. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais mokėjimo įmonė yra susijusi artimais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
3. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje, remiantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, jei tokioms paslaugoms teikti yra gautas leidimas.

7 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą

Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas buvo neišsamus, per tris mėnesius nuo to laiko, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentinga institucija praneša pareiškėjui, ar jo prašymas patenkintas ar atmestas.

Atsisakius išduoti leidimą, nurodomos atsisakymo priežastys.

7a straipsnis

Leidimo panaikinimas

1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik tuo atveju, jei tokia įstaiga:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numčiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios; arba
 - b) yra gavusi leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis; arba
 - c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų; arba
 - d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui; arba
 - e) atsiranda viena ar daugiau aplinkybių, kuriomis nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą.
2. Privalo būti nurodomos leidimo panaikinimo priežastys ir informuojami su tuo susiję asmenys.
3. Informacija apie leidimo panaikinimą skelbiama viešai. Kompetentingos institucijos ją taip pat gali perduoti suinteresuotoms šalims.

8 straipsnis
Registravimas

Valstybės narės įsteigia visų leidimus turinčių mokėjimo įstaigų ir jų filialų bei tarpininkų, taip pat visų fizinių ir juridinių asmenų bei jų filialų ir tarpininkų, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata pagal 21 straipsnį, ir 2 straipsnio 3 dalyje minėtų įstaigų, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę, viešąjį registrą. Jos įregistruojamos buveinės valstybės narės registre.

Šiame registre nurodomos mokėjimo paslaugos, kurioms teikti yra išduotas leidimas mokėjimo įstaigai arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Leidimus turinčios mokėjimo įstaigos registre registruojamos atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, kurie buvo įregistruoti pagal 21 straipsnį. Šis registras turi būti prieinamas visuomenei susipažinti internete ir reguliariai atnaujinamas.

9 straipsnis

Leidimo išsaugojimas

Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia 5 straipsnyje nustatytos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nedelsdama praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

9a straipsnis

Atskaitomybė ir teisės aktų nustatytas auditas

1. Mokėjimo įstaigoms *mutatis mutandis* taikoma ketvirtoji Tarybos direktyva 78/660/EEB ir, jei taikoma, septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB bei Direktyva 86/635/EEB ir Reglamentas (EB) 1606/2002.
2. Mokėjimo įstaigų metinę finansinę atskaitomybę ir konsoliduotą finansinę atskaitomybę audituoja teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimtys pagal Direktyvą 78/660/EEB ir, jei taikoma, Direktyvą 83/349/EEB bei Direktyvą 86/635/EEB.

3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą atskaitomybės informaciją apie priede išdėstytas mokėjimo paslaugas ir 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Šią išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės.
4. Direktyvos 2006/48/EB 53 straipsnyje nustatyti įsipareigojimai *mutatis mutandis* taikomi teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams [arba audito įmonėms], atliekantiems mokėjimo įstaigų vykdomos mokėjimo paslaugų veiklos auditą.

10 straipsnis

Veikla

1. Be priede nustatytų mokėjimo paslaugų teikimo veiklos, mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:
 - a) išbraukta;
 - b) teikti operacijų ir su jomis glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir saugoti bei tvarkyti duomenis;
 - c) valdyti mokėjimo sistemas nepažeidžiant 23 straipsnio;
 - d) vykdyti veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomus Bendrijos ir nacionalinės teisės aktus.

2. Kai mokėjimo įstaigos vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą pagal 1 straipsnio a punktą, jos gali atidaryti mokėjimo sąskaitas tik tuo atveju, jei jos naudojamos tik mokėjimo operacijoms vykdyti; visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalyje.
- 2a. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis priedo 4, 5 ar 8 punktuose, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei laikomasi šių reikalavimų:
- a) kreditas yra papildoma priemonė, suteikta tik operacijai vykdyti ir
 - b) nepaisant nacionalinių taisyklių dėl kredito suteikimo kredito kortelėmis, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 6 straipsnio 3 dalį ir 20 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per trumpą laikotarpį, kuris jokia būdu negali būti ilgesnis nei dvylika mėnesių ir
 - c) toks kreditas nėra suteikiamas iš mokėjimo operacijai vykdyti gautų ar laikomų lėšų ir
 - d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos priežiūros institucijos nuomone bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą.
- 2b. Mokėjimo įstaigos negali vykdyti indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje.

3. Ši direktyva nedaro įtakos Direktyvos 87/102/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kreditu, suderinimo nacionalinėms įgyvendinimo priemonėms. Pagal Bendrijos teisę ši direktyva taip pat nedaro įtakos kitiems susijusiems Bendrijos ar nacionalinės teisės aktams, susijusiems su aspektais, kurie nėra derinami pagal šią direktyvą ir kurie yra susiję su kredito suteikimo vartotojams sąlygomis.

2 SKIRSNIS

KITI REIKALAVIMAI

11 straipsnis

Tarpininkų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimas

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:
 - a) tarpininko vardą, pavardę ir adresą;
 - b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkai naudos, kad įvykdytų įsipareigojimus, susijusius su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB, aprašymą;
 - c) išbraukta
 - d) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymą, kad jie yra pasirengę ir tinkami asmenys.
- 1a. Gavusios informaciją pagal 1 dalies a–d punktus, kompetentingos institucijos gali tarpininką įrašyti į pagal 8 straipsnį įsteigtą registrą.
- 1b. Prieš įrašydamos tarpininką į registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad pateikta informacija yra neteisinga, gali imtis papildomų veiksmų informacijai patikrinti.

- 1c. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nebus įsitikinusios, kad pagal 1 dalies a–d punktus pateikta informacija yra teisinga, jos atsisakys tarpininką įrašyti pagal 8 straipsnį įsteigtame registre.
- 1d. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja vykdyti veiklą kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką, ji privalo laikytis 20 straipsnyje nurodytos tvarkos. Tuo atveju prieš įregistruojant tarpininką pagal šį straipsnį, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos privalo informuoti priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas apie savo ketinimą įregistruoti tarpininką ir atsižvelgti į jų nuomonę.
- 1e. Jei siūlomos priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad ketinant pasitelkti tarpininką ar įsteigti filialą yra ar buvo plaunami pinigai ar finansuojamas terorizmas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/60/EB, arba kėsintasi tai daryti, arba kad pasitelkus tokį tarpininką arba įsteigus tokį filialą galėtų padidėti pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo rizika, jos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios gali atsisakyti tarpininką ar filialą įregistruoti arba gali panaikinti tarpininko ar filialo registraciją, jei ji jau buvo atlikta.
2. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą išorės subjektui, ji apie tai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Svarbios veiklos funkcijos negali būti perduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų jos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų sugebėjimą stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų įsipareigojimų.

Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo leidimo reikalavimų pagal šią antraštinę dalį arba kitų įsipareigojimų pagal šią direktyvą, arba būtų pakenkta finansinei jos veiklai arba patikimumui, arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų:

- a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės;
- b) negali keisti mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir įsipareigojimais jiems pagal šią direktyvą;
- c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga privalo laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas pagal šią antraštinę dalį arba kad ji išsaugotų tą leidimą;
- d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas.

- 3. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai ir filialai atitinkamai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.

2 SKIRSNIS

KITI REIKALAVIMAI

12 straipsnis

Atsakomybė

1. Kai veiklos funkcijų vykdymui mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiąsias šalis, valstybės narės užtikrina, kad tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų veiksmų šios direktyvos reikalavimų laikymuisi užtikrinti.
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos būtų visiškai atsakingos už visus jų darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.

13 straipsnis

Dokumentų saugojimas

Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus dokumentus šios antraštinės dalies tikslais ne mažiau kaip penkerius metus, nepažeisdamos Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Bendrijos ar nacionalinės teisės aktų.

14 straipsnis

Pagrindinės buveinės vieta

Išbraukta.

3 SKIRSNIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR PRIEŽIŪRA

15 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigų priežiūrą, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionaliniuose teisės aktuose šiuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus.
Kompetentingos institucijos turi užtikrinti nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir vengti interesų konflikto. Nepažeidžiant pirmos pastraipos, jos negali būti mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos. Apie tai valstybės narės informuoja Komisiją.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visas savo pareigoms atlikti būtinas galias.
3. Jeigu šioje antraštinėje dalyje numatytiems klausimams spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti joms pavestas pareigas. Tai taikoma ir tais atvejais, kai institucijos, kompetentingos spręsti šioje antraštinėje dalyje numatytus klausimus, nėra kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą.
4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. Pagal 1 dalį negalima daryti prielaidos, kad kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti kitą mokėjimo įstaigų verslo veiklą, nei priede išvardytų mokėjimo paslaugų teikimą ir veiksmus, nurodytus 10 straipsnio 1 dalies b punkte.

16 straipsnis

Nuolatinė priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, yra proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į riziką, kuri kyla mokėjimo įstaigoms.
- Siekiant patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, kompetentingos įstaigos turi teisę imtis šių veiksmų, visų pirma:
- a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebint, kaip laikomasi nuostatų;
 - b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, bet kurio išorės subjekto, kuriam perduotas mokėjimo paslaugų operacijų vykdymas, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, būstinėje;
 - c) teikti rekomendacijas ir gaires bei atitinkamais atvejais nustatyti privalomosios galios administracines nuostatas;
 - d) išbraukti;
 - e) sustabdyti leidimo galiojimą arba jį panaikinti 7a straipsnyje nurodytais atvejais.

2. Nepažeisdamos leidimų panaikinimo procedūrų ir baudžiamosios teisės nuostatų, valstybės narės numato, jog jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios veiksmingai kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti baudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis.
3. Nepaisant 5a straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 5b ir 5c straipsniuose nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė imtis 1 dalyje apibūdintų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas mokėjimo paslaugoms teikti kapitalas, visų pirma kai mokėjimo įstaigos vykdoma veikla, kuri nėra mokėjimo paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.

17 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, dirbantys arba dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai būtų įpareigoti saugoti profesines paslaptis, išskyrus atvejus, kai taikomos baudžiamosios teisės nuostatos.
2. Siekiant užtikrinti asmens ir įmonių teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 19 straipsnį griežtai laikomasi profesinių paslapčių saugojimo reikalavimų.
3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos *mutatis mutandis* į Direktyvos 2006/48/EB 44–52 straipsniuose išdėstytas nuostatas.

18 straipsnis
Teisė kreiptis į teismus

1. Valstybės narės užtikrina, kad teismuose būtų galima užginčyti kompetentingų institucijų sprendimus dėl mokėjimo įstaigos, priimtus laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų.
2. Pirma pastraipa taip pat taikoma neveikimo atvejais.

19 straipsnis
Keitimasis informacija

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir atitinkamais atvejais su Europos centriniu banku bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais bei kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.
2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:
 - a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą;
 - b) Europos centriniu banku ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymų sistemų priežiūrą;

- c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą, Direktyvą 95/46/EB, Direktyvą 2005/60/EB ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus kitus Bendrijos teisės aktus, pavyzdžiui, teisės aktus, taikomus asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis taip pat pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo atvejams.

20 straipsnis

Įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas įgyvendinimas

1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą kitoje valstybėje narėje, kuri nėra jos buveinės valstybė narė, teikti mokėjimo paslaugas įgyvendindama įsisteigimo teisę arba laisvę teikti paslaugas, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
Per vieną mėnesį nuo tokios informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms mokėjimo įstaigos pavadinimą ir adresą, už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes, jo organizacinę struktūrą bei tai, kokios rūšies mokėjimo paslaugas ji ketina teikti priimančiosios valstybės narės teritorijoje.
2. Siekdama kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos filialui, tarpininkui arba išorės subjektui, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, taikyti kontrolės priemones ir imtis reikiamų 16 straipsnyje numatytų veiksmų, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.
3. Bendradarbiaudama, kaip numatyta 1 ir 2 dalyse, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kada ji pageidauja atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.
Tačiau, to pageidaujant abiejų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos įstaigos patikrinimus vietoje.

4. Kompetentingos institucijos suteikia viena kitai visą esminę ir (arba) atitinkamą informaciją, visų pirma filialo, tarpininko arba išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju. Šiuo atveju kompetentingos institucijos pagal prašymą perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva perduoda visą esminę informaciją.
- 4a. Pirmiau minėtos nuostatos nepažeidžia kompetentingų institucijų pareigos pagal Direktyvą 2005/60/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1781/2006, ypač pagal Direktyvos 2005/60/EB 37 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1781/2006 15 straipsnio 3 dalį prižiūrėti ar stebėti, kaip laikomasi toje direktyvoje ir reglamente nustatytų reikalavimų.

4 SKIRSNIS

NUKRYPTI LEIDŽIANTI NUOSTATA

21 straipsnis

Sąlygos

1. Nepaisant 8 straipsnio, valstybės narės gali netaikyti arba leisti jų kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1–3 skirsniuose, išskyrus 15, 17 ir 19 straipsnius, nustatytos procedūros ir sąlygų bei leisti pagal 8 straipsnį įsteigtame registre įregistruoti fizinius ar juridinius asmenis, kai
 - a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius dvylika mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendros sumos vidurkis neviršija 3 mln. EUR per mėnesį; šis reikalavimas įvertinamas atsižvelgiant į jo verslo plane planuojamą mokėjimo operacijų bendrą sumą, jeigu kompetentingos institucijos nereikalauja šį planą patikslinti;ir
 - b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo teistas už nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.
- 1b. Reikalaujama, kad visų pagal šį straipsnį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.
2. 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis. Tačiau 6 straipsnio 3 dalis ir 20 straipsnis jiems netaikomi.

- 2a. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad kiekvienas pagal šį straipsnį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikras iš 10 straipsnyje išvardytų veiklos rūšių.
3. 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su 1 dalyje nurodyta sąlyga, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos šiame straipsnyje nustatytos sąlygos, asmuo turi paprašyti leidimo per 30 kalendorinių dienų 6 straipsnyje nurodyta tvarka.
4. Ši netaikymo sąlyga netaikoma Direktyvoje 2005/60/EB nustatytoms nuostatomis ar nacionalinėms kovos su pinigų plovimu nuostatomis.

22 straipsnis

Pranešimas ir informavimas

Jei valstybė narė pasinaudoja 21 straipsnyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata, ji praneša apie tai Komisijai ne vėliau kaip iki 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos ir nedelsdama praneša jai apie visus vėlesnius pokyčius. Be to, ji praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų skaičių ir kasmet praneša Komisijai įvykdytų mokėjimo operacijų kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenimis bendrą sumą, kaip nurodyta 21 straipsnio 1 dalies a punkte.

2 skyrius

Bendrosios nuostatos

23 straipsnis

Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos bei nevaržytų šios teisės daugiau nei būtina apsisaugoti nuo konkrečios rizikos, pvz., atsiskaitymų, operacinės bei veiklos rizikos, ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veikimo stabilumą. Mokėjimo sistemos mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali nustatyti nei vieno iš šių reikalavimų:
 - a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių;
 - b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su dalyvių teisėmis, išipareigojimais ir priklausančiomis sumomis;
 - c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.
2. 1 dalis netaikoma:
 - a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms, ir
 - b) mokėjimo sistemoms, kuriose išimtinai dalyvauja mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei, sudarytai iš kapitalu susietų subjektų, kai vienas iš susietų subjektų vykdo veiksmingą kito susieto subjekto kontrolę, ir

- c) mokėjimo sistemoms, atitinkančioms visus šiuos reikalavimus:
- vienas mokėjimo paslaugų teikėjas (kaip atskiras subjektas ar kaip grupė subjektų) yra mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojai ir gavėjui arba gali veikti kaip toks teikėjas, ir yra išimtinai atsakingas už sistemos valdymą; ir
 - kai tas vienas mokėjimo paslaugų teikėjas (kaip atskiras subjektas ar kaip grupė subjektų) suteikia licenciją kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams dalyvauti sistemoje, pastarieji neturi teisės derėtis dėl tarpusavyje ar jų taikomų mokesčių, susijusių su mokėjimo sistema, nors jie gali nustatyti savo kainas, taikomas mokėtojai ir gavėjui.

23a straipsnis

Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas

Valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ir kurių atžvilgiu aiškiai nenumatyta, kad jiems ši direktyva netaikoma, teikti priede išvardytas mokėjimo paslaugas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumas ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimai

-1 skyrius

Bendrosios taisyklės

23b straipsnis

Taikymo sritis

1. III antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurioms taikomos bendrosios sutartys. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms yra taikomos taip pat kaip ir vartotojams.
3. Ši direktyva nedaro įtakos Direktyvos 87/102/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kreditu, suderinimo nacionalinėms įgyvendinimo priemonėms. Pagal Bendrijos teisę ši direktyva taip pat nedaro įtakos kitiems susijusiems Bendrijos ir nacionalinės teisės teisės aktams, susijusiems su aspektais, kurie nėra derinami pagal šią direktyvą ir kurie yra susiję su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis.

23c straipsnis
Kitos Bendrijos teisės aktų nuostatos

Šios antraštinės dalies nuostatos nepažeidžia kitų Bendrijos teisės aktų nuostatų, apimančių papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo.

Tačiau, tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalies nuostatų, susijusių su informavimu, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomos šios direktyvos 25, 26, 30 ir 31 straipsnių nuostatos.

23d straipsnis
Mokesčiai už informavimą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų vartotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje.
3. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 2 dalį, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.

23e straipsnis
Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga

Valstybės narės gali nustatyti, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, ir jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.

23f straipsnis

Nuo mažos vertės mokėjimų priemonėms ir elektroniniams pinigams taikomų informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR viršutinė išlaidų riba arba kuriose galima laikyti ne didesnę nei 150 EUR sumą bet kuriuo metu, atvejais:
 - a) nukrypstant nuo 30, 31 ir 35 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojų tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą informaciją pagrįstam sprendimui priimti, o taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita pagal 31 straipsnį reikalaujama informacija;
 - aa) gali būti susitarta, kad nukrypstant nuo 33 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pasiūlyti sutarties sąlygų pakeitimus tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje;
 - b) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 36 ir 37 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją:
 - i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų keleto tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – tik informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas su tokia nuoroda susipažinti;

- ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti i punkte nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojų galimybę patikrinti saugomų lėšų sumą.

2. Išbraukta

3. Nacionalinių mokėjimo operacijų atveju valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Išankstinio mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.

4. Išbraukta.

1 skyrius

Vieno mokėjimo operacijos

24 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.
2. Kai mokėjimo pavedimas vieno mokėjimo operacijai įvykdyti perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygas susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.

25 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo sutartimi dėl vieno mokėjimo operacijos arba oferta, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui sudarytą galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su informacija ir sąlygomis pagal 26 straipsnį. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo raštu arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškiai ir suprantamai valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys .

2. Jei sutartis dėl vieno mokėjimo paslaugos sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo įsipareigojimus pagal 1 dalį iš karto įvykdžius operaciją.
3. Įsipareigojimai pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdyti pateikus sutarties dėl vieno mokėjimo paslaugos projekto kopiją arba mokėjimo pavedimo projektą, kuriame pateikiama informacija pagal 26 straipsnį.

26 straipsnis

Informacija ir sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas arba sudarytos sąlygos su jomis susipažinti:
 - a) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kurį turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo pavedimas būtų tinkamai įvykdytas;
 - b) maksimali mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmė;
 - c) visi mokėjimo paslaugų vartotojo jo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymas;
 - ca) atitinkamais atvejais faktinis arba bazinis valiutų keitimo kursas, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai.
2. Atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti sudarytos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 31 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija.

27 straipsnis

Gavus mokėjimo pavedimą mokėtojai teikiama informacija

Gavus mokėjimo pavedimą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 25 straipsnio 1 dalyje, mokėtojai nedelsdamas suteikia šią informaciją arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
- b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo pavedime naudota valiuta;
- ba) visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumą ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymą;
- c) atitinkamais atvejais mokėjimo operacijai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodytojo pagal 26 straipsnio 1 dalies c) punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
- d) mokėjimo pavedimo gavimo datą.

28 straipsnis

Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija

Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 25 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas suteikia šią informaciją arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;
- c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymą;
- d) atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą mokėjimo operacijai valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
- e) įskaitymo į sąskaitą datą.

2 skyrius

Bendrosios sutartys

29 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurioms taikoma bendroji sutartis.

30 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimo bendrąja sutartimi arba oferta, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateiktų informaciją ir praneštų apie sąlygas pagal 31 straipsnį. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškiai ir suprantamai valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo įsipareigojimus pagal tą dalį iš karto sudarius bendrąją sutartį.
3. Įsipareigojimai pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdyti pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija pagal 31 straipsnį, kopiją.

31 straipsnis
Informacija ir sąlygos

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas:

1) mokėjimo paslaugų teikėjas

- a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinis buveinės adresas ir atitinkamais atvejais jo filialo ar tarpininko, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju palaikyti;
- b) išbraukta;
- c) atitinkamos priežiūros institucijos ir 8 straipsnyje nurodyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės;
- d) Išbraukta

2) mokėjimo paslaugos panaudojimas

- a) teikiamos mokėjimo paslaugos pagrindinių savybių aprašymas;
- b) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kurį turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo pavedimas būtų tinkamai įvykdytas;
- c) sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją perdavimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 41 ir 56 straipsnius forma bei procedūra;

- d) nuoroda į mokėjimo pavedimo gavimo momentą, kaip nurodyta 54 straipsnio 1 dalyje ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo pavedimas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);
- e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė;
- f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų viršutinių išlaidų ribų pagal 43 straipsnio 1 dalį;

3) *mokesčiai, palūkanos ir valiutų keitimo kursai*

- a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymas;
- b) atitinkamais atvejais taikomos palūkanų normos ir valiutų keitimo kursai arba, jei taikomos bazinės palūkanų normos ir baziniai valiutų keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių bazinių palūkanų normų ar valiutų keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas;
- c) jei susitarta, nedelsiant taikomos pasikeitusios bazinės palūkanų normos ar valiutų keitimo kursai bei su šiais pasikeitimas susiję informavimo reikalavimai pagal 33 straipsnio 2 dalį;

4) *ryšiai*

- a) atitinkamais atvejais ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo ryšio įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijos ar pranešimų perdavimui pagal šią direktyvą;
- b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinimui su ja sudarymo būdas ir dažnumas;

- c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniams santykiams;
- d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją bei pranešimus apie sąlygas pagal 32 straipsnį;

5) *apsaugos ir taisomosios priemonės*

- a) atitinkamais atvejais veiksmų, kurių imasi mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 46 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas;
- b) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 43 straipsnį;
- c) mokėtojo atsakomybė pagal 50 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;
- d) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie neleistiną ar netinkamą operaciją pagal 47a straipsnį bei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neleistinas mokėjimo operacijas pagal 49 straipsnį;
- e) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų vykdymą pagal 67 straipsnį;
- f) grąžinimo pagal 52 ir 53 straipsnius sąlygos;

6) *bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas*

- a) jei susitarta, informacija, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 33 straipsnį, jeigu iki siūlomos jų įsigaliojimo datos mokėjimo paslaugų teikėjui jis nepraneša, kad su jais nesutinka;
- b) sutarties galiojimo trukmė;
- c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir visi susitarimai susiję, su nutraukimu pagal 33 straipsnio 1 dalį ir 34 straipsnį;

7) *teisių gynimas*

- a) sutartinė sąlyga dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir (ar) kompetentingo teismo;
- b) skundų ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūros, kuriomis gali naudotis mokėjimo paslaugų vartotojas pagal IV antraštinės dalies 4 skyrių.

32 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sutartinės sąlygos

Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartinės sąlygas ir 31 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas raštu ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

33 straipsnis
Sutartinių sąlygų pakeitimai

1. Bendrosios sutarties bei 31 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų visus pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo datos.

Atitinkamais atvejais pagal 31 straipsnio 6 dalies b punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su šiais pakeitimais, jeigu jis iki jų siūlomos įsigaliojimo datos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokių mokesčių nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią, kaip siūloma, pradedami taikyti pakeitimai.

2. Palūkanų normų ar valiutų keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant ir be įspėjimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai grindžiami bazinėmis palūkanų normomis ar baziniais valiutų keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 31 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie bet kokią palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys konkrečiai susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutų keitimo kursų pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be įspėjimo.
3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutų keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.

34 straipsnis

Bendrosios sutarties nutraukimas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl įspėjimo pateikimo laikotarpio. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.
 - 1a. Nutraukdamas bendrąją sutartį, sudarytą ilgesniam nei 12 mėnesių ar neapibrėžtam laikotarpiui, po 12 mėnesių mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių. Visais kitais atvejais sutarties nutraukimo mokesčiai turi būti pagrįsti ir atitikti išlaidas.
 - 1b. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje.
2. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imami mokesčiai mokami tik proporcingai iki tos datos, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nutraukia sutartį. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.
 - 2a. Šio straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių šalių teisės pareikšti, kad bendroji sutartis yra panaikinta ar niekinė.
3. Valstybės narės gali nustatyti palankesnes nuostatas mokėjimo paslaugų vartotojams.

35 straipsnis

Informacija, pateikiama prieš įvykdant atskirą mokėjimo operaciją

Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtoju pateikus prašymą dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos, suteikia aiškią informaciją apie maksimalų vykdymo laiką ir mokesčius, kuriuos mokėtojas turi sumokėti, bei atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymą.

36 straipsnis

Mokėtoju teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo mokėtojo sąskaitos, arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo pavedimą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoju tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 30 straipsnio 1 dalyje, nedelsdamas pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma nuo mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo pavedime naudota valiuta;
 - c) kai taikoma, visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir jos suskirstymą arba mokėtojo mokamas palūkanas;
 - d) kai taikoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
 - e) nurašymo nuo sąskaitos datą arba mokėjimo pavedimo gavimo datą.

2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją raštu.

37 straipsnis

Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 30 straipsnio 1 dalyje, nedelsdamas pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją
 - b) išbraukta;
 - c) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
 - d) kai taikoma, visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir jos suskirstymą arba mokėtojo mokamas palūkanas;
 - e) kai taikoma, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;

- f) įskaitymo į sąskaitą datą.
2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją raštu.

38 straipsnis
Mikromokėjimai

Išbraukta

3 skyrius

Bendrosios nuostatos

39 straipsnis

Operacijos valiuta ir valiutos perskaičiavimas

1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos iniciavimo ir jeigu ši valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojai siūlanti šalis mokėtojai nurodo visus mokesčius ir valiutų keitimo kursą, kuris turi būti taikomas perskaičiuojant operacijos valiutą. Mokėtojas turi sutikti, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama šiuo pagrindu.

40 straipsnis

Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas

1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos iniciavimo.
2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja mokesčio, ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos iniciavimo.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų teikimu ir naudojimu

-1 skyrius

Bendrosios nuostatos

40b straipsnis

Taikymo sritis

1. Kai mokėjimo paslaugos vartotojas nėra vartotojas, šalys gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 40c straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 3 dalies, 48, 50, 52, 53, 56 ir 67 straipsnių. Šalys taip pat gali susitarti dėl skirtingo laikotarpio, nei nustatyta 47a straipsnyje.
- 1a. Valstybės narės gali numatyti, kad 75 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms yra taikomos taip pat kaip ir vartotojams.
3. Ši direktyva nedaro įtakos Direktyvos 87/102/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kreditu, suderinimo nacionalinėms įgyvendinimo priemonėms. Pagal Bendrijos teisę ši direktyva taip pat nedaro įtakos kitiems susijusiems Bendrijos ir nacionalinės teisės teisės aktams, susijusiems su aspektais, kurie nėra derinami pagal šią direktyvą ir kurie yra susiję su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis.

40c straipsnis
Taikomi mokesčiai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo įsipareigojimų įvykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnio 3 dalyje ir 66 straipsnio 2 dalyje nurodoma kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl šių mokesčių, kurie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.
2. Jeigu mokėjimo operacijos metu valiuta neperskaičiuojama, valstybės narės reikalauja, kad gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui reikalauti mokesčio ar nuolaidos siekiant naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau valstybės narės gali uždrausti arba apriboti teisę reikalauti mokesčio, atsižvelgdamos į būtinybę skatinti konkurenciją ir naudojimąsi veiksmingomis mokėjimo priemonėmis.

40d straipsnis
Mažos vertės mokėjimų priemonės ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR viršutinė išlaidų riba arba kuriose galima laikyti ne didesnę nei 150 EUR sumą bet kuriuo metu atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su jų mokėjimo paslaugų vartotojais, kad:
 - a) 46 straipsnio 1 dalies b punktas, 47 straipsnio 1 dalies c bei ca punktai ir 50 straipsnio 3 bei 4 dalys netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės išaldyti arba užkirsti kelią jos tolesniam naudojimui;

- b) 48, 49 straipsniai, 50 straipsnio 1 bei 2 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad buvo leidžiama atlikti operaciją;
- c) nukrypstant nuo 55 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo pavedimą, jei yra akivaizdu, kad mokėjimo pavedimas nebus įvykdytas;
- d) nukrypstant nuo 56 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo pavedimo po to, kai mokėjimo pavedimas arba sutikimas dėl jo perduodamas gavėjui;
- e) nukrypstant nuo 60 ir 62 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.

2. Išbraukta.

3. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Išankstinio mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.

4. 49 ir 50 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali sąskaitos ar priemonės įšaldyti. Valstybės narės gali apriboti šią nukrypti leidžiančią nuostatą ir ją taikyti tik tam tikroms sąskaitoms ar tam tikros vertės priemonėms.

1 skyrius

Leidimas atlikti mokėjimo operacijas

41 straipsnis

Sutikimas ir sutikimo panaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikoma, jog leidimas atlikti mokėjimo operaciją suteiktas tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo pavedimą. Mokėtojas gali suteikti leidimą atlikti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, mokėtojui ir jo mokėjimo paslaugų teikėjui susitarus, ją įvykdžius.
2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų pateikiamas mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma.
Jei nėra tokio sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neleistina.
3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 56 straipsnį. Tas pats taikoma sutikimui atlikti keletą mokėjimo operacijų, kuris gali būti panaikintas laikant, jog visos būsimos mokėjimo operacijos yra neleistinos.
4. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl sutikimo perdavimo procedūros.

42 straipsnis

Sutikimo perdavimas

Išbraukta.

43 straipsnis

Mokėjimo priemonės naudojimo ribos

1. Tais atvejais, kai sutikimo perdavimui naudojama konkreti mokėjimo priemonė, mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl mokėjimo paslaugoms skirtų išlaidų viršutinių ribų.
2. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonės naudojimą dėl objektyviai pateisinamų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamų neleistinu ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu, arba mokėjimo priemonės su kredito linija atveju labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.
3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip tuoj pat užblokavus priemonę, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų objektyviai pateisinamas saugumo priežastis ar būtų draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės naudojimo blokavimą ar jį pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės naudojimo blokavimo priežasčių.

44 straipsnis

Dokumentų saugojimas

Išbraukta.

45 straipsnis

Neleistinos operacijos ir sutikimo panaikinimas

Išbraukta

46 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimai, susiję su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudotis mokėjimo priemone, vykdo šiuos įsipareigojimus:
 - a) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas;
 - b) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neleistiną jos naudojimą, nedelsiant pranešti apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui.
2. Siekiant a punkte nurodytų tikslų, mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, visų pirma imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius.

47 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo įsipareigojimai, susiję su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę, vykdo šiuos įsipareigojimus:

- a) užtikrina, kad mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kitos šalys, o tik mokėjimo priemonės vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę, nepažeidžiant mokėjimo paslaugų vartotojo išipareigojimų pagal 46 straipsnį;
 - b) nesiunčia neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugos vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;
 - c) užtikrina, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 43 straipsnio 4 dalį; paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui priemones, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;
 - ca) užkerta kelią mokėjimo priemonės naudojimui, kai yra pateiktas pranešimas pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 2a. Mokėjimo paslaugų teikėjas prisiima mokėjimo priemonės siuntimo mokėtojui ar šios priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimo riziką.

47a straipsnis

Pranešimas apie neleistinas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas

Mokėjimo paslaugų vartotojui ištaisymą mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka tik tuo atveju, jei jis, sužinojęs apie visas apie neleistinas ar netinkamai įvykdytas operacijas, dėl kurių gali būti pateikiami reikalavimai įskaitant 67 straipsnyje nurodytus reikalavimus, praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo nurašymo nuo sąskaitos datos, išskyrus atvejus, kai atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.

48 straipsnis

Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad, kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia suteikęs leidimą atlikti mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar pareiškia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas.
2. Išbraukta
3. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia suteikęs leidimą atlikti mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, mokėjimo paslaugų teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas suteikė leidimą atlikti mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vieno ar kelių savo įsipareigojimų pagal 46 straipsnį.
4. Išbraukta

49 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neleistinas mokėjimo operacijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nepažeidžiant 47a straipsnio, neleistinos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojui sugrąžintų neleistinos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atstatytų mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu neleistina mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.
2. Gali būti nustatyta tolesnė finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.

50 straipsnis

Mokėtojo atsakomybė už neleistiną mokėjimo priemonės naudojimą

1. Nukrypstant nuo 49 straipsnio, mokėtojas prisiima su neleistinomis mokėjimo operacijomis susijusius nuostolius iki 150 eurų, patirtus dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba, mokėtojui neapsaugojus personalizuotų saugumo požymių, dėl neteisėto jos pasisavinimo.
2. Mokėtojas prisiima visus su neleistinomis operacijomis susijusius nuostolius, jei jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčia neįvykdęs vieno ar kelių įsipareigojimų pagal 46 straipsnį. Tokiais atvejais 1 dalyje nustatyta maksimali suma netaikoma.
- 2a. Tais atvejais, kai mokėtojas veikė sąžiningai arba neveikė tyčia, bet neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 46 straipsnį, valstybės narės gali sumažinti 1 ir 2 dalyse nurodytą atsakomybę atsižvelgdamos visų pirma į mokėjimo priemonės personalizuotų saugumo požymių pobūdį ir aplinkybes, kuriomis ji buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai pasisavinta.
3. Mokėtojui netaikomos jokios finansinės pasekmės, atsiradusios dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikė pranešimą pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.
4. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama 47 straipsnio c punkte, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai.

51 straipsnis

Elektroniniai pinigai

Išbraukta

52 straipsnis

Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojai būtų suteikta teisė į tai, jog jo mokėjimo paslaugų teikėjas grąžintų gavėjo ar per jį inicijuotos leistinos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
 - a) suteikiant leidimą nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; ir
 - b) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į savo ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios sutarties sąlygas ir atitinkamas aplinkybes tuo atveju.

Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia su tokiais sąlygomis susijusius faktinius duomenis.

Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma.

Tiesioginio nurašymo nuo sąskaitų atveju mokėtojas gali bendrojoje sutartyje su mokėjimo paslaugų teikėju susitarti, kad mokėtojas turi teisę iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo reikalauti grąžinti sumas, net jei nėra įvykdytos pirmame sakinyje nurodytos sąlygos.

2. Tačiau taikant 1 dalies b punktą mokėtojas negali remtis valiutų keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas bazinis valiutų keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 26 straipsnio 1 dalies c a punktą ir 31 straipsnio 3 dalies b punktą.

3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti susitarta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jei jis perdavė savo sutikimą įvykdyti mokėjimo pavedimą tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui, o mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė, kai tai taikytina, informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo.

53 straipsnis

Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos leistinos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 52 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos nuo sąskaitos.
2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, mokėjimo paslaugų teikėjas per dešimt darbo dienų grąžina visą mokėjimo operacijos sumą arba nurodo atsisakymą ją grąžinti pateisinančias aplinkybes, nurodydamas įstaigą, į kurią mokėtojas gali kreiptis pagal 72–75 straipsnius, jeigu jis nesutinka su nurodytomis pateisinančiomis aplinkybėmis.

1 sakinyje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti grąžinimą teisė netaikoma 52 straipsnio 1 dalies 4 punkto atveju.

2 skyrius

Mokėjimo operacijos vykdymas

1 SKIRSNIS

MOKĖJIMO PAVEDIMAI IR PERVESTOS SUMOS

54 straipsnis

Mokėjimo pavedimų gavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentas yra momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo pavedimą, kurį tiesiogiai perdavė mokėtojas arba kuris netiesiogiai gautas iš gavėjo ar per gavėją. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo pavedimas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką besibaigiant darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo pavedimas bus laikomas gautu kitą darbo dieną.
2. Jei mokėjimo pavedimą inicijuojantis mokėjimo paslaugos vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo pavedimas turi būti pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad priėmimo momentas 60 straipsnio tikslais įvyksta tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo pavedimas gautas kitą darbo dieną.

55 straipsnis

Atsisakymas vykdyti mokėjimo pavedimus

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo pavedimą, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.
Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu nedelsdamas išsiunčia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti visais atvejais per laikotarpį, nurodytą pagal 60 straipsnį.
Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už tokį pranešimą, jei atsisakymas yra objektyviai pateisinamas.
2. Tais atvejais, kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti leistino mokėjimo pavedimo nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo pavedimas inicijuotas mokėtojo ar gavėjo arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.
3. Mokėjimo pavedimas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu taikant 60 ir 67 straipsnius.

56 straipsnis

Mokėjimo pavedimo neatšaukiamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo pavedimo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodoma kitaip.

- 1a. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo pavedimo po to, kai mokėjimo pavedimas arba jo sutikimas dėl jo perduodamas gavėjui.
- 1b. Tačiau tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos atveju ir nepažeidžiant teisės į grąžinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo pavedimą vėliausiai iki darbo dienos prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas nuo sąskaitos, pabaigos.
2. 54 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo pavedimą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.
3. Po pirmesnėse dalyse nurodytų terminų mokėjimo pavedimas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas. Be to, 1a ir 1b dalyse nurodytu atveju taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.

56a straipsnis

Atvejai, kai mokėjimo paslaugų teikėjai grąžina sumas iškilus ginčui su trečiaja šalimi

Išbrauktas

57 straipsnis

Išbrauktas

58 straipsnis
Pervestos ir gautos sumos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai pervestų visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos.
2. Tačiau gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai.
3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Tais atvejais, kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, jo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

2 SKIRSNIS

ĮVYKDYMO LAIKAS IR ĮSKAITYMO DATA

59 straipsnis

Taikymo sritis

1. Išbraukta
2. Šis skirsnis taikomas:
 - a) mokėjimo operacijoms eurai;
 - b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms atitinkamos valstybės narės valiuta;
 - c) mokėjimo operacijoms, susijusioms tik su vienu valiutos perskaičiavimu tarp euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos, jei būtinas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje ir, tarpvalstybinių operacijų atveju, tarpvalstybinis pervedimas atliekamas eurai.
3. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, šis skirsnis taikomas kitoms mokėjimo operacijoms, išskyrus 64a straipsnį, kurio šalys netaiko. Tačiau tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio termino nei nurodyti 60 straipsnyje, Bendrijos viduje atliekamų mokėjimo pavedimų atveju toks laikotarpis neviršija keturių darbo dienų nuo gavimo momento pagal 54 straipsnį.

60 straipsnis

Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrintų, jog po gavimo momento pagal 54 straipsnį mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Iki 2012 m. sausio 1 d. mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl ne ilgesnio kaip trijų darbo dienų laikotarpio. Šie laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena raštu inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.
- 1-a. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nustatytų įskaitymo datą ir pervestų mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna lėšas kaip numatyta 64a straipsnyje.
- 1a. Išbraukta
2. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduotų gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo pavedimą per gavėjo ir jos mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną.

61 straipsnis

Išbraukta.

62 straipsnis

Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Jeigu gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, jas perveda gavėjui per 60 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

63 straipsnis

Mokėjimo sąskaitoje laikomi gryniesi pinigai

1. Kai vartotojas padeda grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų pateikiama ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo momento. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, suma pateikiama ir jos įskaitymo data nustatoma ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.
2. Išbraukta

64 straipsnis

Nacionalinės mokėjimo operacijos

Tik nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.

64a straipsnis

Įskaitymo data ir lėšų suteikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų diena būtų ne vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.

Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma nedelsiant po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo nuo mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo tos mokėjimo sąskaitos.

3 SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ

65 straipsnis

Įskaitymo data

Išbraukta.

66 straipsnis

Netinkami unikalūs identifikatoriai

1. Mokėjimo pavedimą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis laikomas tinkamai įvykdytu unikaliame identifikatoriuje nurodyto gavėjo atžvilgiu.
2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra netinkamas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 67 straipsnį už operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.
Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas deda deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas.
Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokestį už lėšų grąžinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.
3. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, reikalaujamą pagal 26 straipsnio 1 dalies a punktą ar 31 straipsnio 2 dalies b punktą, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.
4. Išbraukta.

67 straipsnis

Mokėjimo operacijos neįvykdymas arba netinkamas įvykdymas

1. Išbraukta

- 1a. Mokėtojiui inicijavus mokėjimo pavedimą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 47a straipsnio, 66 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 70 straipsnio nuostatų, atsako mokėtojiui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą, išskyrus jei jis gali įrodyti mokėtojiui ir, atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 60 straipsnio 1 dalies nuostatas – tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą.

Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojiui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.

Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais įskaito atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą.

Jei mokėtojo inicijuoto mokėjimo pavedimo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį pareikalavus nedelsdamas imasi priemonių siekdamas atsekti mokėjimo operaciją ir praneša mokėtojiui paieškos rezultatus.

- 1b. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo pavedimą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 47a straipsnio, 66 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 70 straipsnio nuostatų, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo pavedimo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 60 straipsnio 2 dalies nuostatas. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo pavedimą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.

Be to, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 47a straipsnio, 66 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 70 straipsnio nuostatų, atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą laikydamasis 64a straipsnyje nustatytų išipareigojimų. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad (...) mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.

Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir antrą pastraipas, atveju, mokėtojai atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra šiuo atveju atsakingas, jis atitinkamais atvejais nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojai neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir kiekvienu atveju atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.

Jei gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo pavedimo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią 1b dalį pareikalavus nedelsdamas imasi priemonių siekdamas atsekti mokėjimo operaciją ir praneša gavėjui paieškos rezultatus.

- 1c. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjai atsako savo atitinkamiems mokėjimo paslaugų vartotojams už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo.

2. Išbraukta

68 straipsnis

Pervedimai į trečiąsias šalis

Išbraukta.

69 straipsnis

Papildoma finansinė kompensacija

Sprendimas dėl papildomos finansinės kompensacijos (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti priimtas pagal teisės aktus, taikomus mokėjimo paslaugų vartotojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.

69a straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 67 straipsnį yra priskirtina kitam mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas kompensuoja pirmojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius ir (arba) pagal 67 straipsnį sumokėtas sumas.

2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimais ir šiems susitarimams taikoma teise.]

70 straipsnis

Atsakomybės netaikymas

Atsakomybė pagal 1 ir 2 skirsnius netaikoma esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į šias aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kiti teisiniai įsipareigojimai, nustatyti nacionalinės arba Bendrijos teisės aktuose.

3 skyrius

Duomenų apsauga

71 straipsnis

Duomenų apsauga

Valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Tokie asmens duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB nuostatų.

4 skyrius

Skundai ir ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūros

1 SKIRSNIS

SKUNDŲ PROCEDŪROS

72 straipsnis

Skundai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus įtariant, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių nacionalinės teisės aktų nuostatas.
 2. Tam tikrais atvejais ir nepažeidžiant teisės paduoti skundą teismui pagal nacionalinę procesinę teisę, kompetentinga institucija savo atsakyme skundo pateikėją informuoja apie skundų nagrinėjimo ne teismo tvarka procedūras, nustatytas pagal 75 straipsnį.
- 2a. Išbraukta.

73 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus taikomų sankcijų taisyklės ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos privalo būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
2. Apie 73 straipsnio 1 dalyje nurodytas nuostatas ir 74 straipsnyje minimas kompetentingas institucijas valstybės narės praneša Komisijai ne vėliau kaip iki 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius pakeitimus, darančius poveikį minėtoms nuostatomis ir institucijoms.

74 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad 72 straipsnio 1 dalyje ir 73 straipsnio 1 dalyje numatytas skundų nagrinėjimo procedūras ir sankcijas atitinkamai administruotų institucijos, turinčios įgaliojimus užtikrinti, kad būtų laikomasi pagal šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų.
2. Pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių pagal įsisteigimo teisę, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.

2 SKIRSNIS

TEISIŲ GYNIMO NE TEISMO TVARKA PROCEDŪROS

75 straipsnis

Teisių gynimas ne teismo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos tinkamos ir veiksmingos skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūros, skirtos ne teismo tvarka spręsti mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčus dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir įsipareigojimų, atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas įstaigas.
2. Tarptautinių ginčų atveju valstybės narės užtikrina, kad sprendamos ginčus šios įstaigos aktyviai bendradarbiautų.

75a straipsnis

Statistinė informacija

Išbraukta.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

Įgyvendinimo priemonės ir Mokėjimų komitetas

76 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Siekdama atsižvelgti į mokėjimo paslaugų technologijų ir rinkos pokyčius bei užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, Komisija, laikydamasi 77 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, gali patvirtinti šias įgyvendinimo priemones:
 - a) patikslinti šios direktyvos priede pateiktą veiklos rūšių sąrašą pagal 2–4 ir 10 straipsnius;
 - b) pakeisti mikroįmonės sąvoką, kaip apibrėžta 4 straipsnio 19a dalyje, pagal Rekomendacijos 2003/361/EB pakeitimus;
 - c) atnaujinti 21 straipsnio 1 dalyje ir 50 straipsnio 1 dalyje nurodytas sumas siekiant atsižvelgti į infliaciją ir reikšmingus pokyčius rinkoje.
2. Nė viena priimta įgyvendinimo priemonė negali keisti esminių šios direktyvos nuostatų.

77 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Mokėjimų komitetas, toliau – Komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.
2. Kai kituose straipsniuose daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a ir 7 straipsniai atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnį.
Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodyto laikotarpio trukmė yra trys mėnesiai.
3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

Baigiamosios nuostatos

78 straipsnis

Visiškas suderinimas

1. Nepažeidžiant 23b straipsnio 2 dalies, 23e straipsnio, 34 straipsnio 3 dalies, 36 straipsnio 3 dalies, 37 straipsnio 3 dalies, 40b straipsnio 2 dalies, 40c straipsnio 3a dalies, 40d straipsnio 3 dalies, 50 straipsnio 2a dalies, 64 ir 80 straipsnių, kai šioje direktyvoje yra numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatyta šioje direktyvoje.
 - 1a. Kai valstybė narė naudojasi 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji informuoja apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus Komisiją. Komisija paskelbia informaciją tinklavietėje arba sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su ja kitu lengvai prieinamu būdu.
2. Išbraukta.
3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai nuo šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių arba jas atitinkančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai nustatyta tose nuostatose. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.

79 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip po trijų metų nuo 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Europos centriniam bankui pranešimą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir poveikį, visų pirma:

- galimą poreikį praplėsti direktyvos taikymo sritį ir ją taikyti mokėjimo operacijoms visomis valiutomis bei mokėjimo operacijoms, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Bendrijoje,
- 5b, 5c ir 5d straipsnių, susijusių su riziką ribojančiais reikalavimais mokėjimo įstaigoms, visų pirma reikalavimų pastoviam kapitalui ir apsaugos reikalavimų, taikymą,
- galimą kredito, susijusio su mokėjimo paslaugomis, suteikimo, kaip išdėstyta 10 straipsnio 2a dalyje, poveikį,
- leidimo išdavimo mokėjimo įstaigoms reikalavimų galimą poveikį mokėjimo įstaigų ir kitų paslaugų teikėjų konkurencingumui ir naujų paslaugų teikėjų patekimo į rinką kliūtims,
- šios direktyvos 23f ir 40d straipsnių taikymą ir galimą poreikį patikslinti šios direktyvos taikymo sritį atsižvelgiant į mažos vertės mokėjimo priemonės ir elektroninius pinigus, ir
- 60 ir 67 straipsnių taikymą visų rūšių mokėjimo instrumentams ir taikymo veikimą, jei būtina, kartu pateikdama pasiūlymą dėl direktyvos pakeitimo.

80 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Nepažeisdamos Direktyvos 2005/60/EB ir kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės juridiniams asmenims, kurie pradėjo vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, kaip numatyta šioje direktyvoje, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų, galiojusių iki [šios direktyvos įsigaliojimo dienos], leidžia tęsti šią veiklą be leidimo pagal 6 straipsnį atitinkamoje valstybėje narėje ne ilgiau kaip 18 mėnesių nuo 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos. Visiems šiems asmenims, kuriems šiuo laikotarpiu leidimas nesuteikiamas, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal 23a straipsnį.
- 1a. Nepaisant 1 dalies nuostatų išimtis 6 straipsnyje nustatytam reikalavimui gauti leidimą finansinėms įstaigoms, kurios pradėjo veiklą, kaip nustatyta Direktyvos 2006/48/EB I priedo 4 punkte, ir kurios atitinka tos direktyvos 24 straipsnio 1 dalies e punkte nustatytas sąlygas, pagal nacionalinę teisę suteikiama iki [šios direktyvos įsigaliojimo diena]. Tačiau jos privalo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešti apie šią veiklą iki [šios direktyvos įsigaliojimo diena]. Be to, pranešant būtina pateikti informaciją, parodančią, kad jos atitinka 5 straipsnio a, bb, f–i ir j–k punktuose nustatytus reikalavimus. Jei kompetentingos institucijos įsitikina, kad šie reikalavimai įvykdyti, šios institucijos registruojamos šios direktyvos 8 straipsnyje nustatyta tvarka. Valstybės narės gali savo kompetentingoms institucijoms LEISTI netaikyti šioMs finansinėms įstaigoms šios direktyvos 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų.
2. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalyje nurodytiems juridiniams asmenims leidimas suteikiamas automatiškai ir šie asmenys įtraukiami į registrą pagal 8 straipsnį, jei kompetentingoms institucijoms jau įrodyta, kad 5 ir 6 straipsniuose nustatyti reikalavimai yra tenkinami. Prieš suteikdamos leidimus atitinkamiems subjektams, kompetentingos institucijos juos apie tai informuoja.

3. Nepažeisdamos Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie pradėjo vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, kaip numatyta šioje direktyvoje, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų, galiojusių iki [*šios direktyvos įsigaliojimo dienos*], ir kurie turi teisę į netaikymą pagal 21 straipsnį, leisti tęsti šią veiklą atitinkamoje valstybėje narėje ne ilgesniu kaip 3 metų pereinamuoju laikotarpiu, atsisakius netaikymo pagal 21 straipsnį ir neįtraukiant šių asmenų į registrą pagal 8 straipsnį. Visiems šiems asmenims, kuriems atsisakoma taikyti netaikymo nuostatas šiuo laikotarpiu, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal 23a straipsnį.

81 straipsnis

Direktyvos 97/7/EB pakeitimas

Direktyvos 97/7/EB 8 straipsnis išbraukiamas.

82 straipsnis

Direktyvos 2006/48/EB pakeitimas

Direktyva 2006/48/EB iš dalies keičiama taip:

1. I priedo 4 punktas pakeičiamas taip:
 - 4) „mokėjimo paslaugos“, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos [...] dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 2a dalyje (*)
2. I priedo 5 punktas pakeičiamas taip:
 - 5) Kitų mokėjimo priemonių (pvz., kelionės čekių ir vekselių) išdavimas ir administravimas, jei ši veikla nėra reglamentuojama pagal 4 punktą.

83 straipsnis
Direktyvos 2002/65/EB pakeitimas

Direktyva 2002/65/EB iš dalies keičiama taip:

1. 8 straipsnis išbraukiamas.
2. 4 straipsnyje įrašoma ši dalis:
 - 5) Kai taikoma taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [...] (*), šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos ankstesnės direktyvos 25, 26, 30 ir 31 straipsniais.

(*) OL L [...], [...], p.[...].

83a straipsnis
Direktyvos 2005/60/EB pakeitimas

Direktyva 2005/60/EB iš dalies keičiama taip:

1. 3 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:
 - „a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri verčiasi viena ar keliomis veiklos rūšimis, išvardytomis Direktyvos 2006/12/EB I priedo 2–12 punktuose ir 14 punkte, įskaitant valiutos keityklų (...) veiklą“.

1a. 15 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

- „1. Kai valstybė narė leidžia, kad kredito ir finansų įstaigomis, nurodytomis 2 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose ir esančiomis jos teritorijoje, valstybės viduje būtų remiamasi kaip trečiosiomis šalimis, ta valstybė narė bet kuriuo atveju leidžia, kad įstaigos ir asmenys, nurodyti 2 straipsnio 1 dalyje ir esantys jos teritorijoje, pagal 14 straipsnio nuostatas pripažintų ir priimtų įstaigos, nurodytos 2 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose (išskyrus valiutos keityklas ir įstaigas, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos [] dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 2b dalyje, kurios daugiausia teikia tos direktyvos priedo 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, įskaitant fizinius ir juridinius asmenis, kuriems pagal minėtos direktyvos 21 straipsnį taikoma nukrypti leidžianti nuostata), pagal šią direktyvą kitoje valstybėje narėje įvykdytų ir 16 bei 18 straipsnių reikalavimus atitinkančių 8 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytų deramo klientų patikrinimo reikalavimų rezultatus, net jei dokumentai ar duomenys, kuriais grindžiami šie reikalavimai, skiriasi nuo tų, kurių reikalaujama toje valstybėje narėje, į kurią klientas nukreipiamas.
2. Kai valstybė narė leidžia, kad jos valiutos keityklomis, nurodytomis 3 straipsnio 2 dalies a punkte ir įstaigomis, apibrėžtomis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos [] dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 2b dalyje, kurios daugiausia teikia tos direktyvos priedo 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, esančioms jos teritorijoje, valstybės viduje būtų remiamasi kaip trečiosiomis šalimis, ta valstybė narė bet kuriuo atveju jiems leidžia pagal 14 straipsnio nuostatas pripažinti ir priimti pagal šią direktyvą kitoje valstybėje narėje tos pačios kategorijos įstaigos įvykdytų ir 16 bei 18 straipsnių reikalavimus atitinkančių 8 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytų deramo klientų patikrinimo reikalavimų rezultatus, net jei dokumentai ar duomenys, kuriais grindžiami šie reikalavimai, skiriasi nuo tų, kurių reikalaujama toje valstybėje narėje, į kurią klientas nukreipiamas.“

2. 36 straipsnio 1 dalyje antras sakinys išbraukiamas nuo šios direktyvos 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytos datos.

84 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 97/5/EB yra panaikinama nuo 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos.

85 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2009 m. lapkričio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.
Priimdamos šias nuostatas, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato nuorodos darymo tvarką.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

86 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

87 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

„MOKĖJIMO PASLAUGOS“ PAGAL 4 STRAIPSNI

- 1) Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus padėti į mokėjimo sąskaitas, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
- 2) Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
- 3) Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą į mokėjimo sąskaitą, atidarytą vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje:
 - tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos, įskaitant vienkartinį tiesioginį nurašymą nuo sąskaitos;
 - mokėjimo operacijų vykdymas naudojant mokėjimo kortelę ar panašią priemonę;
 - kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pavedimus.
- 4) Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją:
 - tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos, įskaitant vienkartinį tiesioginį nurašymą nuo sąskaitos;
 - mokėjimo operacijų vykdymas naudojant mokėjimo kortelę ar panašią priemonę;
 - kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pavedimus.
- 5) Mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) įsigijimas.
- 6) išbraukta.

7) Piniginės perlaidos.

8) Mokėjimo operacijų vykdymas, kuriose mokėtojo sutikimas vykdyti mokėjimo operaciją perduodamas naudojant telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT prietaisą, ir mokėjimas atliekamas telekomunikacijų, IT sistemos ar tinklo operatoriui, kuris yra vien tik tarpininkas, veikiantis mokėjimo paslaugų vartotojo vardu.

9) išbraukta
